

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 410 · dimecres 10 de desembre de 2025

Comissió d'Interior i Seguretat Pública

Sessions 21 i 22

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 16

Presidència de l'H. Sra. Ester Capella i Farré i l'l. Sr. Joaquim Paladella Curto

TAULA DE CONTINGUT

Sessió 21 de la CISP

Compareixença de John Amin, expert en impressores 3D, per a informar sobre els reptes actuals en seguretat i l'ús de la tecnologia amb relació a les impressores 3D
357-00605/15

3

Sessió 22 de la CISP

Sessió 16 de la CARPA

Sol·licituds de sessió informativa

354-00256/15, 354-00258/15, 354-00259/15 i 354-00260/15

14

Sessions informatives

355-00160/15, 355-00164/15, 355-00165/15, 355-00166/15 i 355-00167/15

15

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 21 de la CISP

La sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública (CISP) s'obre a la una del migdia i dos minuts. Presideix Ester Capella i Farré, acompanyada del vicepresident, Mario García Gómez, i de la secretària, Mercè Esteve i Pi. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents Lídia Ferré Ferré, Antoni Poyato Rodríguez i Christian Soriano García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Sònia Martínez i Juli i Irene Negre i Estorach, pel G. P. de Junts; Laia Cañiguerol Olivé i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Alberto Villagrasa Gil, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Assisteix a aquesta sessió el CEO de la Divisió 3D d'Ingroup, John Amin Bersy.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Compareixença de John Amin, expert en impressores 3D, davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública per a informar sobre els reptes actuals en seguretat i l'ús de la tecnologia amb relació a les impressores 3D (tram. 357-00605/15).

La presidenta

Bé, molt bon dia. Celebrem aquesta sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública.

Compareixença de John Amin, expert en impressores 3D, per a informar sobre els reptes actuals en seguretat i l'ús de la tecnologia amb relació a les impressores 3D

357-00605/15

Donem la benvinguda al compareixent, en aquest cas el senyor John Amin. És expert en fabricació additiva –ho explico perquè aquí el comú dels mortals no ho sabem massa, jo almenys no ho sabia–, és a dir, en impressió en 3D, aquesta tècnica per imprimir en 3D. És cofundador d'Ingroup, un grup tecnològic lleidatà que ha rebut la placa al treball Francesc Macià, i compareix en aquest cas, en aquesta comissió, com a expert per explicar-nos el repte i, per tant, també, al mateix temps, el perill i la inseguretat que genera la impressió d'armes amb la tècnica del 3D, la impressió aquesta, com els hi deia, additiva. Per tant, en tot cas, em rectifica si he dit alguna cosa que no està ben dita.

Li donem la benvinguda. Té quinze minuts d'intervenció inicial. Després, els grups parlamentaris..., començarem pel grup parlamentari que va proposar la compareixença, en aquest cas, el Grup d'Esquerra, i seguirem l'ordre establert en la comissió.

Per tant, quan vulgui, té quinze minuts per explicar aquí als representants dels grups parlamentaris en què consisteix el que vostè n'és especialista.

John Amin Bersy (CEO de la Divisió 3D d'Ingroup)

Perfecte, moltíssimes gràcies. Per mi és un plaer poder estar aquí avui. Com m'han presentat, soc expert en fabricació additiva o impressió 3D. Fa més de dotze anys que em dedico a aquest sector i he pogut tindre la sort de treballar amb els principals fabricants, com poden ser HP, Markforged, Ultimaker, Makerbot, i això m'ha donat aquest *background* per poder-vos presentar la problemàtica que hem pogut detectar.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Un element clau que ens ha pogut fer detectar aquesta problemàtica és el volum d'usuaris que utilitzen aquesta tecnologia a diari. Nosaltres tenim un sistema on se connecten cada dia entre set i nou nous usuaris de fabricació additiva, i hem començat

a veure certes tendències, que aquestes tendències, quan s'han convertit en habituals, ens han fet aixecar la bandera.

Abans que res, m'agradaria explicar què ve a ser la fabricació additiva, què és la impressió 3D. La impressió 3D és una tècnica que permet fabricar objectes digitalment, capa per capa, dipositant just el plàstic que necessitem. Per dir-ho d'alguna forma, és com una pistola de silicona que permet anar posant capa per capa cada vegada que s'asseca la capa anterior.

Aquesta tecnologia és una tecnologia revolucionària per molts elements, i el primer d'ells és que democratitza la fabricació. Què vol dir «democratitzar la fabricació»? És com les impressores de paper, tothom té una impressora de paper a casa; la fabricació additiva fa que tinguem tots una petita fàbrica a casa nostra.

És una tecnologia que ve per quedar-se. De fet, és una tecnologia que porta molts anys en el mercat. És una tecnologia que data del 85-86, i ve per quedar-se, amb aquestes xifres. Aquestes xifres..., parlem de la fabricació digital en general. Aquí podem fer un zoom a lo que és la fabricació additiva o impressió 3D, on cada any hi ha més usuaris d'aquesta tecnologia, on cada any aquesta tecnologia creix a raó del vint-i-cinc per cent. Això és clau, perquè no podem dir «erradiquem la tecnologia». Ja forma part de la societat, ja forma part de la indústria, ja forma part del nostre dia a dia. Tant és així que des de fèrules dentals, plantilles per a sabates, arquitectura, medicina, prototipatge o inclús molts vehicles dels que portem cada dia porten peces fetes en 3D.

Una tecnologia molt revolucionària, una tecnologia molt útil, però té una cara B. La cara B d'aquesta tecnologia –i començo pel menys conegut fins al més conegut– és quan s'utilitza de forma incorrecta, és quan s'utilitza per fer altres elements. Arranco amb el que anomenen els americans «MCDs». Els MCDs són petits dispositius capaços de transformar armes semiautomàtiques i armes no automàtiques en lo que en diuen ells «*machine guns*», en armes automàtiques. Aquests petits dispositius són impresos en 3D, indetectables, al final són fets en plàstic, i permeten convertir aquestes armes.

Clar, la següent pregunta..., és que els Estats Units tenen moltes armes. Llavors, que tinguin aquests dispositius per a ells és senzill. Si tenen accés a l'arma, li fiquen un accessori i ja és una *machine gun*, fantàstic. Com ens interpella això? Ens interpel·la de la següent forma: perquè no són només uns accessoris per fer o fabricar armes, és que es poden fabricar les armes directament.

La primera imatge és la primera pistola impresa en 3D, que data del 2012-2013, es diu Liberator. Els models d'aquesta arma són públics, qualsevol se'ls pot descarregar, no parlem de la *deep web*, no parlem de res estrany. Entrar a Google, buscar «Liberator», «planos 3D»..., o si busqueu «Liberator STL», que és el format amb el que funcionen les impressores, podreu descarregar el model.

Al costat, altres models, perquè, com tota tecnologia, s'ha anat sofisticant; tant, que hi ha llibreries infinites d'armes. I no parlem d'armes qualssevol, parlem de pràcticament tot el que vulguem, el Google imatges de les armes. Tothom hi pot accedir, no està bloquejat, no necessita *deep web*, no necessita usuari, no necessita contrasenya; simplement accedir-hi i descarregar.

I és un perill real, és a dir, no és una especulació de que hi ha aquest problema. Hi ha aquesta tecnologia i pot utilitzar-se per a fer aquestes aplicacions. És un perill real perquè cada dia se n'estan detectant més i més, cada dia hi han més deteccions cap a aquestes armes que s'efectuen.

Algunes pot semblar que estiguin lluny de nosaltres, però és que realment n'hi han moltes que estan a prop. Hi ha un panorama que nosaltres, gràcies a aquest *software* que us he explicat, estem veient que aquest problema està creixent de forma exponencial, està creixent d'una forma molt ràpida. Hi ha hagut un detonador que ha fet que el nombre creixi molt més. Amb la guerra d'Ucraïna estem veient que inclús el tipus d'armes a que s'accedeix és un tipus d'armes diferent, suposo

que pel tema de la munició a que es pot accedir a dia d'avui i que no s'hi podia accedir abans. Llavors, és un problema que s'ha de tindre en compte.

Aquí, més notícies de casa nostra relacionades amb aquest problema.

La següent pregunta que segurament us estiguen fent és: «Bé, això no deu ser senzill, deu ser complex, poder accedir a un d'aquests models o poder imprimir una arma que sigui funcional al cent per cent.» Doncs no ho és; de fet, són tres passos molt senzills. El primer és poder tenir una impressora. Aquí veieu tres dels *marketplaces* més importants: Mediamarkt, Amazon i El Corte Inglés, on per cent cinquanta pocs euros puc comprar una impressora 3D. Intraçable, la compro, la tinc, i a partir d'aquí, pas número 2. El pas número 2 és accedir a una d'aquestes llibreries i descarregar-me el model que vulgui. Infinit. «Ostres, i com de complicat és construir-lo?» És així de senzill. Perquè qui penja els models també penja les instruccions, i si no ens valen amb imatges, en format PDF, també publiquen vídeos i *reviews* i tot el que us puguen imaginar al voltant d'aquest tòpic.

Llavors, per resoldre la meua pregunta de «no deu ser senzill...», no, no és que sigui senzill, és que és un joc de nens, és extremadament fàcil. És muntar un puzle, muntar un Lego.

I aquí el primer punt o el primer perill que hem detectat. Europa està impulsant de forma bastant intensa la digitalització de les aules. I al final, bé, nosaltres perquè hi estem en el dia a dia, però si podeu llegir les notícies diàries veureu que hi han molts col·legis que hi han hagut casos on s'han detingut alumnes que han utilitzat aquests equips per fer-los. Aquest punt és clau. Aquest punt és clau per començar a prendre mesures, no només per als col·legis. Al final, tothom pot tindre accés a aquesta tecnologia; tothom *hi té* accés, no és un condicional, perquè és una tecnologia que està superdemocratitzada a dia d'avui.

A partir d'aquí, aquesta tecnologia té diferents amenaces associades. Parlaré de la principal: accessible, econòmica, senzilla d'utilitzar fins i tot per a aquells que no siguin tècnics. Intraçable i difícil de detectar: parlem d'armes fetes amb plàstic, poden passar qualsevol detector de metalls. I, si no el poden passar, es poden sofisticar més, es poden imprimir per parts. Aquestes parts dividides, totes elles de plàstic, es porten en diferents maletes i poden passar per aeroports i diferents controls. I, per últim, es poden destruir les proves, perquè parlem d'una arma que no deixa de ser de plàstic. Després es pot desfer, es pot cremar. Després això dificulta tot l'estudi forense i de balística que hi pot haver al voltant. Tot això és el que embolica aquest cas.

Aquí, una captura de les dades que s'han pogut mesurar fins al moment de quantes armes s'han pogut detectar. Sempre dic el mateix: el que no es pot mesurar no es pot millorar. I és un problema que no s'està mesurant a dia d'avui, perquè aquestes són les que s'han pogut detectar; quantes no s'han pogut detectar? Qui n'està detectant més? Quin *counter* està posant «+1» cada vegada que hi ha un arma que s'hagi detectat i s'hagi intervingut?

A dia d'avui, en aquest tòpic, que és un tòpic d'interès internacional, estem treballant, estem col·laborant directament amb diferents organitzacions governamentals i no governamentals, perquè és una cosa que ens incumbeix a tots, és una cosa que incumbeix a la seguretat de tothom. Els més avançats, Estats Units; el Regne Unit té un problema molt greu en aquest cas; a Austràlia tenen problemes molt greus també, però és un problema que està incumbint a tothom, és un problema que preocupa a tothom.

Però existeixen solucions. De fet, ho vam poder resoldre amb la falsificació de bitllets. En el seu moment, quan es va democratitzar lo que és la impremta, les impressores de paper, hi havia la preocupació de «i si tothom es dedica a falsificar bitllets?» Es va desenvolupar una tecnologia, que està incrustada en les impressores, que detecta automàticament quan algú està intentant falsificar un bitllet. El primer de dalt i el de baix els he fet jo a l'oficina –espero que no es tingui en compte–, però..., simplement per demostrar que totes les impressores estan preparades per a la detecció quan algú intenta falsificar.

És un pas dissuasiu. Al final això ajuda a reduir moltíssim les falsificacions. No vol dir que sigui una mesura impenetrable; no hi ha res impenetrable, però sí que és una mesura dissuasiva que ajuda a reduir moltíssim el nombre de falsificacions que existeixen. La mateixa tecnologia, òbviament amb certs canvis, es podria aplicar a les impressores 3D.

Parlaré de capes. Hi han diferents capes que es poden aplicar, des de la més senzilla, una capa de validació, que pot servir per als espais públics, fins a una que és superinteressant, que és que les màquines ja vagin integrades amb aquesta tecnologia com les impressores de paper.

Creiem que aquest camí en solitari és molt complicat, és un camí que requereix la col·laboració d'institucions públiques, sector privat i sector civil, perquè, si no, no arribarem a resoldre'l d'arrel. Primer, cal començar amb un primer pas: legislar, licitacions públiques que demanin una tecnologia per poder preveure o protegir les aules i els espais públics que tenen aquesta tecnologia, i al final cal estandaritzar: Europa és un continent pràcticament sense fronteres, i la seguretat també ha de cobrir tot el continent.

Gràcies.

Crec que m'he cenyit als quinze minuts. (*L'orador riu.*)

La presidenta

Moltíssimes gràcies, senyor Amin. Sí, s'ha cenyit al temps previst i que li hem donat. Ara seria el torn dels grups parlamentaris, iniciant pel grup parlamentari que va proposar la compareixença, en aquest cas Esquerra Republicana, la senyora Laia Cañigueral. Quan vulgui, per tres minuts. En tot cas, el sistema de preguntes...

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, presidenta. I moltíssimes gràcies al senyor John Amin per la seva compareixença. L'hi agraïm molt perquè sabem que té una agenda molt complicada, també a nivell internacional, i per nosaltres és una sort, un honor, que hagi reservat un temps per venir avui a comparèixer en aquesta comissió.

I també li agraïm aquesta preocupació, aquest compromís que ha demostrat, perquè justament quan ens vam trobar, com un empresari lleidatà en expansió, i ens va traslladar aquesta preocupació..., més enllà de l'esforç recompensat que està tenint a nivell empresarial, vostè va traslladar la preocupació de que hi hagi un ús indegut de la tecnologia amb relació a les impressores 3D. I per això des d'Esquerra vam demanar la compareixença, perquè pensem que és important que en aquesta Comissió d'Interior, de Seguretat, que tractem tots aquells reptes que ens afecten avui en dia, però que també són un factor que ens poden afectar en un futur, tots els diputats i diputades tinguem el màxim coneixement d'una qüestió que sí que és cert que avui encara no és destacable a nivell de grans xifres, però que sí que pot ser un element que podem trobar-nos en un futur i que, per tant, ens hi hem d'anticipar.

Vostè parlava de que calen accions polítiques urgents per combatre les armes que es fabriquen amb les impressores 3D. Ens ha comentat alguna col·laboració que està fent amb altres institucions a nivell dels Estats Units, a nivell del Regne Unit. Si pogués, doncs, explicar-nos, aprofundir una mica més en quines són aquestes col·laboracions, el que pugui explicar –ja sé que hi ha qüestions que no ens podrà explicar.

Quina és la resposta que està veient a nivell europeu, perquè això no només ho podem afrontar a nivell del Parlament de Catalunya. Crec que és important que tots els diputats i diputades d'aquesta comissió tinguem el màxim d'informació, però no se'ns escapa que això és una qüestió que haurem de tractar a nivell europeu. Què està fent en aquests moments Europa per afrontar aquest tema?

I, a nivell de possibilitats, vostè ens comentava que hi ha la possibilitat de crear un *software* que vagi integrat en les impressores 3D i que impedeixi que es puguin fer impressions d'armes.

També preguntar-li si hi ha algun tipus de tecnologia, igual que hi ha detectors d'armes a l'entrada d'aquest Parlament, que segur que vostè també ha vist, o als aeroports, si hi ha algun tipus de detector, de sensor, que ens permetés detectar també aquestes armes creades per 3D.

I no m'estenc més. Agrair-li una vegada més la seva compareixença.

La presidenta

Molt bé. Doncs ara és el torn de la senyora Irene Negre, que també té tres minuts per intervenir.

Irene Negre i Estorach

Sí; moltes gràcies, presidenta. Espero que no mos estigui escoltant cap criminal, perquè amb totes les eines que se'ls hi han donat potser sí que estarem en perill a hores d'ara. Jo crec que també hem de remarcar, i tenim la responsabilitat de fer-ho, que aquestes armes no són segures, que tenen més riscos d'encasquetar-se, de rebenjar parcialment i, per tant, això afecta molt també la seguretat d'aquella persona que vol utilitzar-les. Així que, si algú ens està seguint, que sigui conscient que no estem parlant d'unes armes segures i que això pot repercutir també directament en la seua persona.

A banda d'això, agrair-li, evidentment, la seva exposició. Són coses que realment no et plantejes i que quan te les posen al davant t'adones de la gravetat de l'assumpte, de com una qüestió tan simple, com és una impressora 3D, se pot acabar convertint en un arma letal.

Tots som conscients de que caldria aquesta regulació europea. No sé si ens podria avançar si hi ha alguna cosa ja treballant-se a la Unió Europea al respecte, si tindrem aviat alguna llei al respecte o si hi haurà alguna regulació que afectarà a totes aquestes propostes que vostè ens ha posat sobre la taula.

I, llavors, també preguntar-li pel nivell d'afectació a Catalunya. Ja he vist a la seua diapositiva que hi havien dos casos, un a Ripoll i un a Girona, però no sé si això està més estès i hi han més notícies al respecte o en realitat només tenim aquests dos casos localitzats a Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Negre. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, el senyor Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidenta. Agradecer la exposición al señor Amin. Agradecer su exposición. Es verdad que las impresoras 3D son una evolución importante por muchos beneficios a nivel de la humanidad, como, por ejemplo, las prótesis médicas, pero también evidentemente esto da oportunidades para personas que quieren hacer el mal, porque quien quiere fabricar un arma en 3D normalmente es porque quiere cometer una actividad terrorista y no se ha detectado...

Yo creo que la información que nos ha dado es muy interesante. Sí que es verdad que puede necesitar una legislación a nivel europeo, porque es verdad que a los empresarios de servicios se les exige responsabilidad en la Unión Europea para tener usos responsables.

En la línea que comentaba la portavoz de Esquerra Republicana, si hay alguna modalidad de poder detectar, por ejemplo, en aeropuertos, este tipo de material y este tipo de armamento.

Y, luego, sí que es verdad que, aun aplicando algún *software* en impresoras 3D que se fabrican en Europa, tendrás un problema con la tecnología que viene de China. Se compra mucha tecnología en China y está fuera de todos los estándares a nivel internacional, fuera de todos los convenios comerciales, y ahí sí que podríamos tener un problema. ¿Cómo ve usted que se podría solucionar este tipo de problema si

se aceptase que en la fabricación de impresoras 3D en la Unión Europea se pudiese poner ese algoritmo o ese *software* de detección de este tipo de fabricación?

Es verdad que al final es un problema incipiente, pero que se puede dar en el futuro, que es verdad que al final muchos grupos terroristas lo pueden utilizar e incluso lo intentan utilizar para cometer algún tipo de atentado.

Agradezco su exposición, y si me podría responder a las preguntas que le he realizado.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Villagrasa. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, el senyor Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Gràcies per la seva compareixença. Ens ha semblat molt interessant. No sé si hi ha algun aterratge de les dades en clau catalana o en clau d'Estat espanyol. Això és una de les qüestions que pensem que seria interessant veure.

Una altra qüestió és: si és tan senzill, per què pensa que passa tan poc, per la informació que tenim ara mateix nosaltres? També és una reflexió interessant. Potser no sempre cal pensar en que la societat és ultramaligna i que tot el que pugui servir... Per tant, quin és l'ús que fem al nostre país de les impressores 3D? I l'ús quotidià que se'n fa? Que sí que és una eina amb la que vivim, i que crec que fa molts anys que tenim molts coneguts que en tenen i no les fan servir per imprimir armes, precisament.

Tercer, ha parlat de les armes. La municció també es pot imprimir? O això és una altra qüestió? Que també és un element que sembla rellevant i important.

I quart, si a nivell català o a nivell d'Estat espanyol han detectat –perquè aquí molt ràpidament es diu «terrorismo» o tal– quins actors..., si són més actors del crim organitzat, si són més actors de l'àmbit d'extrema dreta... És a dir, quins elements o quins actors principals pensen que estan utilitzant aquestes noves tecnologies com a eines pròpies i d'elements, perquè ens sembla que tampoc és difícil en clau catalana o en clau espanyola aconseguir una arma que no sigui en impressió 3D i fer-ho sense deixar rastre, malgrat que es parli, vull dir que... També per comparar una mica la realitat i l'evidència d'una societat que no està armamentitzada, com és la nostra, en comparació amb altres societats que hi ha un accés molt senzill, però que, tot i així, qualsevol persona al nostre país podria accedir a una arma sense masses dificultats i amb uns recursos econòmics.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Pellicer. I ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Antoni Poyato Rodríguez

Gràcies, senyora presidenta. I moltes gràcies, senyor Amin, per la seva compareixença. Ens ha il·lustrat molt, almenys a aquest diputat, que tenia un desconeixement absolut d'aquesta tecnologia.

Com totes les tecnologies, aquesta, que és nova –tot i que no tant, per lo que ens ha explicat–, té una cara A i una cara B: la cara A es posa en valor des de la indústria, la sanitat, la seguretat mateixa, i aquesta cara B, de l'ús fraudulent que es pugui fer d'aquesta nova tecnologia.

La veritat és que la seva compareixença ens ha alertat, ens ha posat de manifest que es poden donar situacions que afortunadament avui no són quotidianes però que poden anar a més, i crec que estem mancats d'un marc legal que reguli aquesta situació. M'agradaria que ens poguéssiu il·lustrar una mica, en altres països, en dret comparat, quina és la situació i com ho regulen.

També m'agradaria que ens poguéss ampliar quina és la col·laboració, quina informació tenen dels cursos de seguretat del nostre país i si estan alertats d'aquest tipus de situació.

Coincideixo amb vostè en la importància de la col·laboració amb el sector privat, les universitats i els centres tecnològics, perquè al cap i a la fi són vostès els que coneixen quina és la situació i com es pot donar...

Ens ha parlat de que tothom té accés a aquestes impressores, i la pregunta que li faria és si tothom ha de tenir accés a aquestes impressores. Perquè està bé democratitzar aquest ús, però sense un control penso que també podem incórrer en algun tipus de perill.

I aquí vindria una altra pregunta: aviam si seria viable algun tipus de traçabilitat tant de les impressores com dels materials que es puguin utilitzar per a fer aquest tipus d'armes.

Novament, agrair-li molt la seva presència, i espero que ens pugui contestar.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Poyato. I ara és el torn del senyor Amin per respondre a les qüestions que li han formulat els diputats, per temps de set minuts.

John Amin Bersy (CEO de la Divisió 3D d'Ingroup)

Primer, reitero les gràcies. Vull arrancar amb la primera pregunta. Sí que és veritat que els números no són alts. De fet, aquesta pregunta s'ha anat repetint, però és que..., qui està mesurant aquests números? És que no hi ha ningú mesurant aquests números. Llavors, no m'atreveixo a dir si són alts o són baixos. Nosaltres al final som un jugador més, un *player* més d'un ecosistema molt ampli. Aquí a Catalunya existeixen més de tres-centes empreses relacionades amb la fabricació additiva, ja sigui fent pròtesis, ja sigui fent peces finals o ja sigui desenvolupant *software* o *hardware*, però ningú està mesurant aquestes dades.

Són dades que es poden mesurar sempre que hi hagi un sistema operatiu instal·lat en aquestes màquines, que és una cosa que nosaltres ens hi dediquem. A dia d'avui tenim mig milió d'usuaris connectats a la nostra plataforma. Aquest mig milió d'usuaris és el que ens ha reportat les dades que tenim. No podem fer un *drill down* per la protecció de dades, però sí que en altres països s'estan analitzant elements com, per exemple, poder compartir aquestes dades, poder fer el *drill down*, poder donar la IP de la persona, del lloc, etcètera, quan es cometi algun tipus de crim o simplement a nivell informatiu, però cal mesurar.

I en aquest aspecte..., ho vull ampliar una mica més, i crec que hi han elements..., no cada dia tenim unes falsificacions, i tot i així les impressores estan preparades. Aquí les connotacions poden ser unes connotacions més greus, perquè estem parlant de la seguretat, de la vida d'alguna persona, que es podria arrabassar. I de la mateixa forma que s'han pres mesures abans de que passi a nivell *mass consuming* amb altres tecnologies, crec que s'ha d'utilitzar també per a aquesta tecnologia.

Com es regula a altres països? També és un element que s'ha anat repetint. El meu coneixement és sobre la fabricació additiva i sobre el que fem. No tinc un coneixement sobre regulacions. El que nosaltres podem aportar són les eines perquè qui legisli, qui regula pugui regular d'una forma més eficaç, sense bloquejar una tecnologia que és una tecnologia tan innovadora i tan necessària en el nostre dia a dia.

A partir d'aquí, jo puc parlar d'alguns exemples, sense posar els països, però puc parlar de països que a dia d'avui estan treballant perquè les impressores estiguin autoritzades, que vol dir que tinguin algun element en concret per poder detectar aquest fet. No puc entrar en gaire més detall, però són coses que es poden aplicar ja. Altres estan sol·licitant que totes les licitacions públiques incloguin una línia que aquestes màquines han de vendre amb un *software* de gestió on el control l'ha de tindre el professor o l'administrador de la màquina. Són primers passos per poder començar a mesurar com de greu és aquest problema que a dia d'avui no està mesurat.

Altres aplicacions. Aquestes bases de dades després es podrien aportar a aeroports i a altres màquines o a altres sistemes de detecció per a la seguretat ciutadana. Jo porto una peça impresa en 3D; no és una arma, porto una peça impresa en 3D i el sensor que teniu a l'entrada no l'ha detectat. De la mateixa forma que no ha detectat el meu clauer, que és un clauer fet en 3D, no detectarà una pistola feta en 3D. Tot aquest coneixement, tot aquest *know-how*, totes aquestes bases de dades es poden aportar a aeroports i a altres sistemes sobretot sense alarmar-nos, perquè el que hem de fer és anar un pas per davant i no un pas enrere i, davant d'una mala situació, haver de córrer a prendre mesures.

S'ha fet un altre cop una pregunta de la regulació europea. Nosaltres hem tingut contacte amb l'Europol, amb forces de seguretat, amb l'EMPACT, amb altres agències, que totes tenen ganes de fer-hi alguna cosa, però encara no hi ha unes línies bases, no hi ha unes línies mestres escrites davant d'aquest problema, que, ho repeteixo, està creixent de forma exponencial.

El nombre de casos a Catalunya, ho repeteixo, no el podem saber perquè no l'estem mesurant. Nosaltres, al final, per protecció de dades..., jo tinc un *macro dashboard* que em diu que a dia d'avui tinc set mil usuaris connectats i que en aquests set mil usuaris connectats hi ha hagut una incidència o no n'hi ha hagut cap, però jo no puc saber què, qui, on..., absolutament res.

Aquesta tecnologia està a nivell prellançament al mercat. Nosaltres el que desenvolupem és un sistema operatiu que ajuda a que els usuaris de les impressores 3D els hi treguin un rendiment, no ens dediquem a detectar. Una vegada hem vist que hi ha un problema gran, hi hem volgut ficar el nostre termòmetre, i quan hem vist que és exponencial hem dit: «Ostres, aquí s'ha d'aixecar la bandera, aquestes dades s'han d'analitzar amb detall», i a partir d'aquí s'ha de començar a treballar en aquesta direcció.

S'ha comentat que aquestes armes s'encasqueten. Sí, però cada vegada menys, perquè cada vegada els materials són més bons, i això és alarmant. Cada vegada es pot treballar amb materials molt més..., amb «composites» que són matrius de poliàmida incrustades en fibra de vidre, fibra de carboni. Però, per sort, i almenys nosaltres, i amb el que nosaltres tenim, no podem parlar d'activitat terrorista.

Us he de dir que moltes de les deteccions que estem fent són adolescents que creuen divertit i graciós imprimir una arma. Crec que imprimir bitllets per jugar al Monopoly és illegal. Crec que també ho hauria de ser la impressió d'armes. Però els adolescents creixen i la societat és una societat extremadament oberta i connectada. Ho repeteixo, no som forces d'autoritat. Desconeixem què es fa després amb aquests dispositius, però sí que estem molt connectats i podem saber què passa una mica més a nivell internacional.

S'ha tornat a repetir, la detecció als aeroports és un element clau, és un element que s'hi ha de treballar, però és un element que vindrà com a fase 2, després d'haver millorat tots aquests algorismes amb les dades reals dels usuaris finals. Quins són els usuaris finals? Escoles, les persones a casa seva, els instituts, les universitats.

S'ha fet una pregunta que la trobo superinteressant, de: «D'acord, podem regular els fabricants europeus, però no els asiàtics, no els xinesos.» Hi ha un mercat que ha de portar els productes, que és el mercat CE. Tot i que és un mercat que algunes marques se'l salten d'alguna forma i no és cent per cent obligatori, sí que és un pas. Es pot exigir que els fabricants que en venguin hagin de portar aquesta tecnologia. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Nosaltres estem col·laborant molt estretament amb un fabricant europeu que està disposat a canviar tota la seva producció perquè les màquines surtin preparades, però em diu: «Ostres, però jo no vull fer unes màquines que després no acabin enlloc. Volem que també l'Administració ens acompanyi.» L'aterratge és clau a nivell nacional.

I la pregunta de per què, si és tan senzill, hi han tan pocs casos..., responc aquesta pregunta amb una altra pregunta: per què hi han tan pocs casos de falsificació de bitllets

i per què es prenen mesures? Crec que el volum aquí no s'ha de tindre en compte; igual que el volum d'accidents de cotxes, que tothom desitgem que sigui zero i s'està impulsant perquè sigui zero en aquests aspectes, i més si poden existir solucions que puguin ser efectives, s'ha de portar a que sigui zero, i crec que menys..., millor.

Es pot imprimir la munició? Sí i no. És a dir, la munició és bastant fàcil d'aconseguir. El que sí que es poden fer són modificacions i altres per poder fabricar... No vull dir les webs, però si entren en aquests repositoris tan grans..., hi ha des de llança-granades fins a coses molt àmplies i... No hi vull entrar en detall, però sí.

Els actors principals. Aquí tampoc podem respondre nosaltres aquesta pregunta, qui han de ser els actors principals, però sí que podem parlar de qui pot ser la solució. L'actor principal, sense dubte, és l'usuari final, i per poder regular l'usuari final calen lleis, normes, etcètera. Però per sobre de l'usuari final hi ha el fabricant i per sobre del fabricant hi ha tota la capa de *software*. Al final, el fabricant no deixa de fer el *hardware*, fa el ferro, i hi ha una capa de *software* que és la que el fa funcionar, i nosaltres toquem aquesta capa de *software*; si no, es pot convertir, aquest *hardware*, en un tros de ferro que no és servible.

S'ha fet una afirmació que en els països amb més accés a armes aquest problema hauria de ser més gran, i no és així, és al revés. En els països amb menys accés a armes aquest problema és més gran. En els països amb més accés a armes, accedir a armes és més barat perquè n'hi han moltes més, i acaben accedint al mercat negre per adquirir-les.

També hi ha un element que és un element que s'ha de tenir en compte, i és aquell que té por de relacionar-se amb tercers i que aquesta relació amb tercers..., l'acabin detenint, que el poder fer-ho a casa seva, en la seva intimitat, l'invita a que ho pugui fer, i això està augmentant moltíssim.

S'ha tornat a fer la pregunta del marc legal. Crec que l'he contestat.

La pregunta de si els cossos de seguretat estan alertats. Sí, ho estan, en tenen constància. No tenen les eines per poder «metrificar», no tenen les eines per poder mesurar, però sí que estan alertats i sí que saben que hi ha un problema bastant important a la seva teulada.

És viable la traçabilitat? Sí, cent per cent, absolutament. Podem saber quina màquina, en quin moment, amb quin material, amb quin filament, qui l'ha ficat a imprimir, qui n'ha tret la impressió. Es pot saber absolutament tot, es pot tindre una traçabilitat completa, però cal que s'autoritzi per a aquesta traçabilitat completa.

Abans de fer aquesta pregunta se n'havia fet una altra, que és si tothom ha de tenir accés a aquesta tecnologia, i em deixo aquesta pregunta per al final. Si avui estic aquí és perquè tothom ha de tindre accés a aquesta tecnologia, perquè si no té tothom accés a la tecnologia no sorgiran empreses com la que represento, que jo me vaig muntar la meua pròpia impressora a casa, vaig veure que es podien fer moltes coses, que és una tecnologia revolucionària, i a partir d'aquí a dia d'avui és una empresa que dona feina a quasi dos-centes persones. I crec que és un element clau. I per això també s'han de prendre decisions aviat, abans de que siguin un problema, i que l'única mesura sigui limitar la tecnologia, perquè crec que seria un error limitar-la.

Gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, senyor Amin. Ara els grups parlamentaris tenen dos minuts, si volen fer preguntes concretes o puntualitzacions. (*Veus de fons.*) Faig el torn. Senyora Cañigueral...

Laia Cañigueral Olivé

Reiterar l'agraïment. Dir que des d'Esquerra Republicana tota aquesta informació també la traslladarem al nostre grup parlamentari a nivell europeu, perquè també creiem que a nivell del marc europeu és un dels llocs on hem d'actuar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyora Negre...? (Pausa.) Villagrasa...? (Pausa.) Pellicer...? (La presidenta dona la paraula a Antoni Poyato Rodríguez.)

Antoni Poyato Rodríguez

Alguns aclariments a les respostes. Ens ha comentat que tenia uns 500.000 usuaris a la plataforma, aproximadament. Està garantida la privacitat de l'ús que fan d'aquestes impressores 3D? I com es detecta quan fan un ús fraudulent d'aquestes?

Ens ha comentat també que hi hauria la possibilitat de que les màquines tinguessin un administrador, que seria com el responsable d'aquesta màquina. Creu que això és viable? I en algun país s'està duent a terme?

I l'última pregunta: existeix un mercat negre d'aquest tipus d'armes o l'han pogut detectar?

John Amin Bersy (CEO de la Divisió 3D d'Ingroup)

Arranco amb la primera pregunta, quant a la privacitat. La privacitat està garantida al cent per cent. Ho exemplifico amb Google. Jo penso en vacances i Google ja m'està bombardejant amb anuncis. Nosaltres no veiem què es fa ni què es deixa de fer, simplement veiem bits. La GDPR, la CCPA estan cent per cent garantides, i per això jo no puc donar dades concretes. Jo no puc parlar de qui està fent això o on s'està fent això. Nosaltres veiem bits, números, que ens diuen: «Compte, que aquest problema està creixent exponencialment.»

Òbviament, si això s'acaba legislant i empreses com nosaltres podem anar comunicant aquesta informació per tindre més zoom o poder tindre més dades..., és simplement codificar-ho. Per nosaltres seria molt senzill poder ajudar les forces de la llei a que puguin baixar fins a l'últim detall d'aquesta informació.

La següent pregunta era sobre l'administrador, si és viable que existeixi un administrador per a les màquines. Sí, cent per cent, sempre que estiguem parlant d'aquests espais públics: instituts, escoles, universitats, biblioteques, *fab labs*, etcètera. En tots aquests pot existir aquest administrador; tothom pot accedir a la màquina, però ningú pot imprimir a no ser que l'administrador ho accepti. A nivell domèstic, a nivell local, individual, llavors s'aplicarien altres tecnologies que ja estan contemplades. Al final jo sempre parlo de quatre capes de tecnologia, on la que posa més límits és quan parlem de que l'equip ja ve amb la tecnologia incrustada, i hi han fabricants europeus que ja estan disposats a prendre el primer pas.

I, per últim, si existeix un mercat negre. Sí, i és immens. Ho donen pràcticament tot preparat. Aquí a Europa? Aquí a Europa menys, però és un mercat negre que envia peces clau, envia les molles, envia elements que no són considerats il·legals. Vull dir, al final comprar una molla *online* és comprar una molla, i no té cap problema. I és molt gran, aquest mercat.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, senyor Amin. Jo sí que li demanaria que ens fes arribar per PDF la presentació que ha fet, que en donaríem trasllat a tots els grups parlamentaris, en tot cas, perquè en facin l'ús que creguin oportú.

Agrair-li la capacitat de síntesi, les explicacions, les alertes que ha posat a sobre la taula, i la necessitat també que tenim com a país de fer el que toqui fer amb la garantia i la seguretat del conjunt dels ciutadans i ciutadanes.

Moltíssimes gràcies.

John Amin Bersy (CEO de la Divisió 3D d'Ingroup)

Gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i dotze minuts.

Sessió 22 de la CISP
Sessió 16 de la CARPA

Les sessions de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública (CISP) i de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca s'obren a dos quarts de cinc de la tarda i cinc minuts. Presideix el president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Joaquim Paladella Curto, acompanyat de la presidenta de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública, Ester Capella i Farré; de la secretària de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Irene Negre i Estorach, i de la secretària en funcions Neus Comes Pon. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents Manel Ezquerria Tomàs, Lúdia Ferré Ferré, Mario García Gómez, Antoni Poyato Rodríguez i Christian Soriano García, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Jeannine Abella i Chica, Mercè Esteve i Pi, Jordi Munell i Garcia, Isaac Padrós i Suarez i Josep Rius i Alcaraz, pel Grup Parlamentari de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Montse Bergés i Saura, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Eva García Rodríguez i Alberto Villagrasa Gil, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; María Elisa García Fuster, Javier Ramírez Gutiérrez i Rafael Villafranca Mercé, pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya; Andrés Garcia Berrio i Núria Lozano Montoya, pel Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Assisteixen a aquesta sessió la consellera d'Interior i Seguretat Pública, Núria Parlon Gil, acompanyada de la directora general dels Agents Rurals, Elisenda Pérez i Esteve, i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Òscar Ordeig i Molist, acompanyat de la directora general d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Rosa Altisent Rosell.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Sessió informativa de les comissions d'Interior i Seguretat Pública i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb els consellers d'Interior i Seguretat Pública i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre la gestió i les mesures per a la contenció de la pesta porcina africana (tram. 355-00160/15). Sessió informativa.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
Bé, bona tarda a tots. Iniciem la comissió.

Si no hi ha cap..., res de nou... Abans de començar, hi ha algun tema...? *(Pausa.)* Aviam, primer m'hauríeu de dir si hi ha alguna substitució. M'haurien de dir els diferents grups... Alguna substitució? *(Veus de fons.)* N'hi ha alguna?

María Elisa García Fuster

Buenos días, señor presidente. ¿Hoy es Sergio? *(Veus de fons.)* Vale. Pues yo sustituiré, parte de la intervención...

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
Diga el nombre. El nombre...

María Elisa García Fuster

María García Fuster. Parte de la intervención..., sustituiré a Rafael Villafranca. Gracias.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
No hi ha cap substitució...? No hi ha cap més substitució? *(Pausa.)* No?

Ara m'aniria bé també saber lo que són los que intervindran, si es dividirà, si no es dividirà... Tot això. M'ho heu dit: Junts, no; el Partit Socialistes, no, tampoc, igual. *(Alberto Villagrasa Gil demana per parlar.)* Portaveu?

Alberto Villagrasa Gil

Sí. La primera part de la intervenció la farà la diputada García i la segona part la faré jo.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
Bé. *(Veus de fons.)* Sí, que l'Eva García també ve en substitució de...

El lletrat Joan Ridao i Martín

Una part... Es dividiran, es repartiran el temps?

Alberto Villagrasa Gil

Sí.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sí. El nom?

Alberto Villagrasa Gil

Alberto Villagrasa.

El lletrat Joan Ridao i Martín

Ho dic perquè la compareixença es farà conjuntament i els consellers distribuiran internament el temps.

(El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació dona la paraula a Rafael Villafranca Mercé.)

Rafael Villafranca Mercé

Nosaltres..., la primera part de la intervenció la farà María García Fuster, no sé si ho hem dit. La primera part la farà ella.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

La fareu els dos conjuntament?

Rafael Villafranca Mercé

Ella començarà la primera part i després jo faré la segona.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

La rèplica?

Rafael Villafranca Mercé

No, no, no...

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Meitat i meitat.

El lletrat Joan Ridao i Martín

Sí. Distribueixen vostès internament el temps.

María Elisa García Fuster

Sí, sí.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Alguna prèvia més?

Núria Lozano Montoya

En el nostre cas, president, la faré jo, la intervenció.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Molt bé. Llavors, podem començar ja.

Sol·licituds de sessió informativa

354-00256/15, 354-00258/15, 354-00259/15 i 354-00260/15

Primer he de plantejar lo que és l'ampliació de l'ordre del dia. Perquè, com potser saben ja, a les dos comissions, que són la de la CARPA i la Comissió d'Interior, hi ha diferents sol·licituds de compareixença de diferents consellers. Per tant, com que avui venen a petició seua, les podem consensuar entre els dos i, per tant, poder-les

fer..., avui ja donar-les per fetes, d'acord? M'explico o no m'explico? *(Veus de fons.)* A les diferents comissions hi havia diferents sollicituds demanades, de compareixença. Serien totes assumides i substanciades avui, en la comissió d'avui. Hi estem d'acord? *(Veus de fons.)* L'objecte és el mateix, i la compareixença la fem avui.

Per tant, hi estem d'acord? Ho podem fer per assentiment? *(Veus de fons.)* Sí? *(Pausa.)* Coneixen les iniciatives que són, cada una? *(Veus de fons.)* Algú vol saber-ne alguna, vol comentar-ne alguna? No? *(Pausa.)*

Doncs bé, ho fem per assentiment, queda aprovat per assentiment.

Per tant, ara parem dos minuts. Mentrestant anem a buscar els diferents consellers aquí. I, bé, a partir de llavors començarem.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i vuit minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i onze minuts.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
Bona tarda a tothom. Reprenem la sessió.

Sessions informatives

355-00160/15, 355-00164/15, 355-00165/15, 355-00166/15 i 355-00167/15

Primer de res, lògicament, donar la benvinguda als consellers: a l'honorable conseller Òscar Ordeig Molist, conseller del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació; a l'honorable senyora consellera Núria Parlon i Gil, consellera del Departament d'Interior i Seguretat Pública. I els acompanyen a la taula la senyora Rosa Altisent Rosell, directora general del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, i la senyora Elisenda Pérez i Esteve, directora general dels Agents Rurals del Departament d'Interior i Seguretat Pública. També voldria estendre la benvinguda a tots els equips, tant d'Interior com del DARPA.

I, a partir d'aquí, si pareix bé, començaríem una mica explicant quina és la seqüència del debat. Primerament, tindran quaranta minuts els dos consellers. Se'ls repartiran com vostès creguen convenient. Començaríem pel conseller d'Agricultura. En acabat, si algun grup ho demana i vol parar, donaríem opció a parar cinc o deu minuts; si no ho demana ningú, no pararia, d'acord? Ho preguntaré quan s'acabi la primera compareixença. En acabat els grups tindran una possibilitat de parlar set minuts cada un dels grups, i se podran partir, eh? *(Veus de fons.)* Sí, aniran de major a menor, acabant pel Grup Socialistes. I en acabat hi haurà un torn de rèplica per part dels consellers de deu minuts cadascun, o sigui, vint minuts, que se'ls repartisquen com vulguen. I en acabat tindran un segon torn de rèplica els grups parlamentaris, de tres minuts. I a l'acabament també tancaran els consellers, si ells volen, lògicament, per uns deu minuts, eh?, entre els dos uns deu minuts. Hi estem conformes? Ha quedat clar? *(Veus de fons.)* Alguna pregunta més? *(Pausa.)*

Doncs bé, a partir d'aquí, si va tot bé, i va bé a tothom, tindria la paraula el conseller Òscar Ordeig, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, per un temps, conjuntament, de quaranta minuts.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé; president, moltes gràcies. Bona tarda, membres de la Mesa, lletrat, consellera d'Interior, directores generals d'Agents Rurals i d'Agricultura i Ramaderia, diferents cossos que ens acompanyeu, d'Agents Rurals, director general de la Policia, diferents responsables del Departament d'Interior i del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, diputades, diputats, gràcies a tots per les sollicituds de compareixença que havien fet vostès, la majoria; també nosaltres havíem demanat de poder venir a comparèixer. I, per tant, els hi agraeixo que de manera

tan ràpida haguem pogut venir aquí a donar explicacions i a resoldre qualsevol dubte que tenen.

Començo de la mateixa manera que hem fet en moltes de les trobades que hem fet els últims dies: missatge de donar la mà, d'oferiment del Govern d'aclarir qualsevol mena de dubte, d'escoltar les seves aportacions. I aquí un agraïment també a les diferents reflexions, propostes i inquietuds que ens han fet arribar del sector, dels tècnics, dels científics. I, per tant, un agraïment a tots vostès i un oferiment sincer de continuar treballant en aquesta línia en un moment d'alerta sanitària per pesta porcina africana, i, per tant, que cal... Ens hi juguem molt: els nostres interessos econòmics, sanitaris, però també la nostra reputació està en joc. I, per tant, jo crec que tots hem d'actuar amb el màxim –així ho intento fer jo– d'humilitat, amb el màxim de transparència, amb el màxim de coordinació, i també anar definint un camí, però alhora també ser capaços d'anar reorientant les nostres actuacions per tal de que els nostres objectius puguin anar endavant.

També voldríem donar un missatge al conjunt de la ciutadania que ens pugui estar escoltant, però també del sector agroalimentari i del món rural, de les persones..., dels ciutadans en general: missatge de confiança. S'està fent, des del primer dia, des del primer minut, tot el que cal, amb la contundència que cal i amb el criteri dels majors experts, d'acord?, la feina que toca. Per tant, confiança. La situació és complicada. L'impacte econòmic és evident, però estem mobilitzant, com deia, tots els recursos que facin falta, el temps que faci falta, al lloc, en aquest cas el radi del focus, per tal de fer-ho lo millor possible.

Fetes aquestes salutacions, també voldria estendre aquest agraïment a tots els efectius, les administracions públiques, tant de Catalunya com de fora de Catalunya; tant als tècnics d'institucions del ministeri com de la Comissió Europea del sector. Ja els he dit a vostès també, evidentment, ciutadans de Catalunya, que també han tingut una col·laboració, i tots ho vam veure el primer cap de setmana. Ens va costar més aquest seguiment de les restriccions. Jo crec que el segon, que és el que més ens preocupava..., la veritat és que la complicitat i el compliment de les restriccions han estat exemplars, amb comptades excepcions. I, per tant, també un agraïment als ciutadans, que a vegades ens costen molt, aquest diàleg i aquesta empatia, jo ho dic, món rural - món urbà, sector agroalimentari - sector porcí, de suport, d'entesa, i, per tant, de veure tot el que ens hi juguem. Per tant, jo crec que ha estat això, amb les campanyes informatives, amb la complicitat dels alcaldes, però també de les policies locals..., jo crec que aquí s'ha fet una gran tasca.

I també, evidentment, un agraïment als mitjans de comunicació en un tema no fàcil; als col·lectius de científics, tècnics, professionals. I l'altre dia comptava ja els set departaments, vuit departaments de la Generalitat implicats en tota aquesta gestió d'aquesta crisi, perquè, com saben, això toca aspectes molt diferents de la vida, de l'economia, de la salut de les persones, de l'àrea metropolitana, de parcs naturals, etcètera, etcètera, etcètera. I aquí és..., bé, un especial agraïment a la gran feina que s'ha fet des del Departament d'Interior, no només d'Agents Rurals, sinó també des de l'operatiu de Mossos d'Esquadra. Eren molt molt molt complicades, les restriccions, l'operatiu que hem fet en una àrea metropolitana amb 3 milions de persones. Molt complex. I, per tant, gràcies a tots.

També fer arribar un missatge de suport al sector ramader, al sector porcí, especialment als de les cinquanta-cinc granges afectades del radi, però també al conjunt del sector agroalimentari, a les empreses del sector, a tots els treballadors i treballadores que treballen a la indústria del porcí. Aquí totes les ajudes aniran canalitzades a la condició de mantenir els llocs de treball. Ja hem demanat..., ja estem treballant, ja estem buscant fórmules de col·laboració amb les empreses, amb les indústries, amb els exportadors, amb el sector del porcí, per tal de fer lo impossible per intentar evitar la sotragada i la pèrdua de llocs de treball i que ho paguin aquells que..., segurament més febles. Evidentment, respectant l'autonomia i la decisió final

de les empreses, però, alhora, sobretot donar aquest missatge de que necessitem fer les coses bé a nivell del focus, reobrir mercats ràpidament. Mentre això no passa, intentar implementar ajudes públiques. L'Administració pública ha d'estar per això, perquè aquest període tingui el mínim impacte possible i que no perdem capacitat productiva.

L'altre dia em deia un gran especialista del sector, diu: «De la gestió d'aquesta crisi en dependrà el model de futur del sector els propers anys, perquè el món està canviant molt, perquè ja havia canviat molt, perquè ens havíem professionalitzat molt, però també hi ha més competència que mai, també hi ha més malalties animals que mai, també hi ha més canvi climàtic que mai, també hi ha més geopolítica –guerres, eh?– que mai.» I, per tant, aquí hem de tenir molt clars quins són els nostres interessos, també en el marc europeu. I, sobretot, veure que la bioseguretat, la seguretat alimentària, la suficiència alimentària –per tant, la provisió d'aliments–, serà un tema estratègic de futur i no podem perdre aquest tren. I, per tant, per això és molt important fer-ho bé.

Reiterar les prioritats del Govern des del minut zero. Actuar ràpid. S'havia d'anar molt ràpid. Això és lo que ens havien dit els especialistes, els protocols, els reglaments europeus, els..., tothom: quan hi ha un cas de PPA, actuar ràpid. Ciència i coneixement, que et diguin els que en saben com s'ha de fer aquesta lluita, d'acord?, i quins recursos s'han de posar a l'abast, amb coordinació –era impossible, tota aquesta feina que havíem de fer, sense una coordinació institucional– i amb transparència i informació. Això és el que hem intentat fer, eh? I hi podríem afegir, doncs, el tema aquest de transparència, escoltar i, per tant, de participació.

Els objectius principals –ho he dit i ho torno a dir–: contenir el focus, aquests tretze casos positius. No hi ha novetats en aquest sentit: tretze casos positius. Aquí també un missatge de claredat: és impossible amagar un positiu. Que hi ha gent que diu «no pot ser que no hi hagi positius a fora», «potser n'hi ha més a dintre», «la mortalitat a altres països és més gran»... Escolteu: penseu que la cadena d'informació..., es comunica a la Comissió Europea; ho fa el ministeri a través del seu laboratori. Nosaltres fem una prova prèvia, i tota aquesta informació és la que els països del món agafen també per veure com està la situació, i tots tenen els ulls i les orelles posades en el que estem fent. Per tant, escolta... I lo més important és ser clar, ser transparent, i que la informació no arribi..., dades contradictòries, sinó que arribi quan està... L'últim laboratori fa l'última de les proves; si es confirma, es publica. Per tant, això també..., missatge de tranquil·litat. Són tretze casos. Estan al focus. Qualsevol cas que hi hagi, positiu, de més, n'informarem com toqui. I jo crec que aquí també donem un missatge de país seriós, que fa les coses bé i que tots els equips estan en això.

Per altra banda, no hi ha cap positiu a les granges. Ahir a la nit es van acabar les setze granges que encara quedaven per analitzar del radi de vint quilòmetres: totes negatives. Setmanalment es fa una passada, una repetició d'aquestes analítiques, doncs, per descartar qualsevol problema: tot negatiu. No té risc per a les persones, no està a cap granja, i tots els animals d'engreix que, quan els hi toca, vagin a l'escorxador també sortiran amb una PCR per descartar qualsevol dubte. I després els explicaré també alguna novetat en aquest sentit.

Prioritat: reobertura de mercats. Prioritat: esbrinar l'origen, amb totes les seves línies de treball. Esbrinar l'origen a la Comissió, al ministeri, aquí a Catalunya, als comitès científics, al comitè d'experts que està fent l'avaluació de les instal·lacions. Tothom, per tant. I també, la setmana que ve, el comitè avaluador –ja ho hem dit– tindrà un primer informe, que, evidentment, també els hi farem saber.

I també suport al sector, eh?, que, com saben..., línies d'ajut, però també..., aquells que els porcs d'engreix necessiten una granja, que puguin anar a granja amb totes garanties, que no hi hagi problemes. Aquell escorxador que té dubtes per agafar porcs d'una granja del radi, que tingui les garanties de que arribarà tot

en condicions. I nosaltres assegurar-nos que tot arriba al circuit comercial com toca, com permet la llei i com és, a més a més, segur a nivell de salut.

Què és el que hem fet? I intentaré anar ràpid. Què és el que hem fet i què és el que havíem fet. Jo aquí els hi demanaria, evidentment –només faltaria, eh?–..., de dir què podíem haver fet millor, què es podia haver revisat, però també un missatge de dir que aquí es porta molt de temps fent una feina pionera, diferent, i que va començar, a més a més, no recordo si amb la consellera Jordà –crec que era el 2017, 18–, una feina de prevenció en la detecció de la pesta porcina africana, amb uns protocols que ens van permetre que el Cresa estigués treballant vint-i-quatre hores al dia, 365 dies l'any, analitzant animals morts que els hi van arribant, porcs senglars. I, per tant, es fan aquestes proves per fer una detecció el més precoç possible.

Quines coses s'han fet que jo crec que és el que hem d'anar..., és anar en la bona direcció i és el que hem d'augmentar, segurament, i potenciar aquestes línies?: lo que vam fer a la Taula del Senglar a Collserola. A Collserola es va reduir a la meitat el nombre de senglars, setanta per cent les incidències amb senglars. Per tant, dius: s'havia d'haver fet més amb els senglars a Catalunya? Per descomptat. Hi ha llocs on no hi ha tanta incidència i altres llocs que estan molt..., que hi ha molts problemes? Nou de cada deu accidents de trànsit amb animals són provocats pel senglar? Danys als cultius? Sí. Transmissió de malalties? També. Per tant, s'ha de fer molt més? Sí, però jo crec que a Collserola tenim un exemple de com actuar, i aquí ho havíem fet amb els ajuntaments, amb els caçadors, amb els organitzacions, etcètera, etcètera.

Havíem fet un sistema de vigilància... –els hi dic molt ràpid. Hi havia un programa de vigilància sanitària. Es feia vigilància als escorxadors i a les explotacions; vigilància a la fauna salvatge, amb vint animals, per exemple, investigats el 2014 de PPA, que al final va ser tot negatiu –per tant, ja es feia–; controls de bioseguretat el 2024. Llavors, això genera també algunes tensions també amb el sector, però s'havien fet 3.055 inspeccions el 2024 en granges: el seixanta-tres per cent de les granges tenen més de setanta punts en l'enquesta de bioseguretat –946 actes. I, per tant, jo crec que aquí també..., el missatge aquest de que ara començarem per veure, a les enquestes de bioseguretat, quines havien tingut més baixa puntuació per reforçar, ja ho hem dit... L'equip de la directora estan preparant –i aquí també els hi farem arribar quan ho tinguem– un programa, una bateria d'actuacions de reforç de la bioseguretat de les granges de Catalunya i de la traçabilitat d'escorxadors, de granges, de personal, de veterinaris, etcètera, etcètera, etcètera.

Vigilància en fauna. El 24 i 25 havíem fet un increment dels mostrejos, que vol dir, en fauna, que quan es caça un animal –un cabirol, un senglar– es fan unes proves, eh? I, per tant, havíem augmentat el quinze per cent aquestes proves, i sobretot les havíem augmentat molt amb el cabirol, el cérvol i el senglar, perquè porten diferents malalties. Havíem detectat casos de tuberculosi en el senglar: un u per cent dels senglars analitzats tenien casos de tuberculosi, que també hem tingut algun cas de tuberculosi; per tant, motiu de més..., pel tema del senglar. Obro parèntesi: tuberculosi, dermatosi, grip aviària, que no l'hem tingut aquí, però hem tingut també restriccions, en aquest cas pesta porcina. Per tant, ja veuen quin és el context, també, sanitari del món, i que diferents circumstàncies ens hi han portat. I també vint investigacions, com he dit abans, en PPA, que havien donat totes negatives. A això se suma el sistema de vigilància, el programa de vigilància que té, de PPA, el ministeri, que també fa les seves analítiques, els seus controls de fauna cinegètica, etcètera, etcètera. Això és lo que vam fer.

Lo que s'ha fet des de que es va decretar el primer brot. U, comitè de crisi, que s'ha anat reunint, com saben vostès, eh? Hem intentat, els departaments afectats, les administracions afectades, doncs, estar en una taula matí i nit per... Ara només al matí, eh?, però molts dies fèiem balanç de lo que havíem de fer durant el dia i com havia anat al final. El protocol diu que s'ha de fer un grup científic, eh?, un grup científic d'experts en PPA. Per tant, el que feien, escolti, els majors experts en PPA...

Aquí tampoc no es diu: un dels llocs on hi ha més persones expertes i científics que han investigat més en PP és Catalunya, eh? I, per tant, s'ha fet també el grup d'experts. També hi havia un altre grup de control cinègètic, que ara també es reuniran conjuntament per veure aviam com aportem informació sobre lo que estem fent.

I després, com vostès saben, hem intentat, doncs, aquí sobretot... Jo crec que la clau de tot han sigut aquestes reunions; aquests grups, però també les reunions amb el sector, amb els grups polítics, amb els..., aquestes trobades amb els mitjans de comunicació per aclarir dubtes, les reunions amb els alcaldes i amb les policies locals. Jo crec que això ha sigut la clau; la clau d'escoltar, d'explicar, de refer, de canviar i, per tant, d'anar aprenent cada dia coses noves, d'acord?

Les ajudes al sector, que hem implementat ajudes al sector. Aquí també diria: escolteu, ens van demanar un dia finançament urgent a través de l'ICF i l'endemà ja l'havíem posat en funcionament, aquests 50 milions d'euros. Els 10 milions d'euros..., que són ampliables a 10 més, que diu..., em diran: «És que no els han donat.» És que encara no sabem on els podem donar. Ahir vam fer una reunió amb el sector, amb el president, i em va dir: «Escolteu, si us plau, les granges dels cinquanta-cinc quilòmetres..., la prioritat és que puguin sortir els animals quan toqui a escorxador.» I depèn del temps que durin les mesures de restricció, que no és un any..., aquí és: quan s'acabin els brots de PPA de senglars, dos mesos, s'aixequen les restriccions. Per tant, depèn molt de quant pugui durar això. En tot cas, aquestes ajudes hi són. I els hi dic, i l'oferiment..., diguin quina línia creuen que s'hauria de crear i, per tant, que aquells negocis, aquelles activitats que tinguin un perjudici important, intentar acompanyar en aquesta línia i utilitzar aquests diners.

Evidentment, l'acord de govern també era per agilitzar les contractacions d'emergència públiques, perquè tot l'operatiu, totes les compres, totes els tancaments que s'han hagut de fer, totes les compres de productes, de materials, d'equipaments, doncs, evidentment, tot això té un cost important i s'havia de poder fer. I també un element que ens han demanat al sector és un assessorament i un acompanyament tècnic, jurídic, amb totes les mercaderies en trànsit. Pensin vostès que tenim milers de contenidors al món en trànsit i, per tant, encara hi ha llocs on no podran anar, que s'hauran de desviar, que hauran de tornar. I aquí també ens han demanat una ajuda en aquest sentit.

Les cinquanta-cinc granges..., ja ho he dit, d'acord?, farem aquí també... Ja estan sortint porcs a l'escorxador, a un escorxador molt petit. Ara tindrem..., generem un calendari. A les properes tres setmanes n'han de sortir quinze mil. Han de sortir quinze mil porcs que, per raó de pes i de setmanes, han de sortir. I, per tant, sí que tindrem un calendari exacte de, cada dia, quants en sortiran.

Regionalització. Aquí es pot dir que la competència és del ministeri. Els interessos majoritaris de l'Estat estan a Catalunya, les nostres empreses. Per tant, nosaltres aquí..., liderar, coliderar, col·laborar, digueu-ne com vulgueu, però, en tot cas, reobertura al més aviat possible amb criteri de regionalització, vint quilòmetres. Jo crec que és el que hem de defensar. En alguns llocs ens n'hem sortit, com a la Unió Europea, al Regne Unit, com Corea del Sud, Xile. Xile és un mercat petit, però pensin que a Amèrica hi ha molta resistència a fer regionalització perquè no tenen pesta porcina africana. Per tant, ens aniria molt bé, aquest exemple de Xile, que el poguessin copiar d'altres països. Mèxic està complicat. I sobretot els mercats que ja saben, que ja ho he dit i ho torno a dir: Japó, Filipines..., s'està negociant, que Japó és molt important, molt difícil. I, per tant, aquí jo crec que el que necessitem és que això vagi bé.

Hem començat també, que jo crec que aquí era important... Moltes preguntes venien sobre el fet de la ciutadania: això és segur?, això afecta les persones?, no afecta les persones? Jo crec que aquí vostès també en això han ajudat molt. Això no afecta les persones en cap cas, però té una mortalitat del cent per cent en els animals infectats –cent per cent, eh? Per tant, vegem aviam com la gent és conscient

de que no hi ha risc, però alhora també com ajuden a la..., com fem una campanya per conscienciar de les mesures, de les restriccions, per conscienciar de que no afecta la salut de les persones i alhora també de suport al sector ramader, al sector del porcí. I, per tant, jo el que dic..., som el que som gràcies a la nostra cultura, les nostres tradicions, el nostre sistema alimentari, la nostra dieta mediterrània i, per tant, la nostra cuina. I també aquí hi ha el porc, és un element transversal aquí. Jo crec que això també és un bon moment per dir-ho, eh?

La taula respecte al tema del control cinètic, que segur que m'ho trauran. És cert, ho hem dit, ho ha dit el president, ho diem nosaltres: sobren senglars a Catalunya; per tant, cal reduir... I el president saben que ens va encarregar un informe amb dades concretes, territorialitzades, sobre la densitat de senglars que hi ha a Catalunya en aquest moment. I, per tant, objectiu: crear la Taula del Senglar a Catalunya, que vol dir una taula on hi hagi totes les organitzacions, entitats, agents rurals, Administració pública, per descomptat; la part municipal, per descomptat; la part dels caçadors, per descomptat. Aprofito –aprofito–: fora prejudicis i fora biaixos ideològics en un moment de crisi sanitària i de danys, d'accidents. I, per tant, necessitem un territori gestionat amb una població salvatge, la que toqui, però que els tècnics han de dir quin és. I l'Administració del que ens hem d'assegurar és de donar les eines jurídiques, materials i humanes necessàries per fer la reducció, o no, quan toqui.

Objectiu: reduir el cinquanta per cent de la població de senglars els propers anys a Catalunya. Alguns llocs, com saben..., Girona, Catalunya Central..., al Pirineu tenim una sobrepoblació disparada. Estem en uns 6,2 senglars per quilòmetre quadrat de mitjana a Catalunya, uns 125.000 exemplars a l'hivern, que llavors, quan crien, són més, però es veu que agafen aquest criteri. Per tant, s'ha d'anar a la meitat. I s'ha d'implementar una sèrie, una bateria de mesures per veure com som capaços de reduir-ho.

Ja varem fer..., això també jo crec que també és un projecte que també anava en la bona direcció i que necessita més recursos i necessita més potenciació: és tota aquesta ajuda, aquest milió d'euros que es va adjudicar fa pocs dies, amb el qual es dona als caçadors una ajuda d'entre divuit i trenta euros per captura de senglars en concepte de captura, en concepte de transport i en concepte també de millora i inversions en punts logístics, nous o de millora dels que hi han, d'acord? Per tant, hem d'anar cap aquí. Hem d'anar cap aquí i hem de veure amb quins efectius, quines condicions, quina regulació també. Jo crec que aquí vostès..., la cambra legislativa també ha de fer una reflexió, que l'havien fet, bé, l'hem de fer, aviam..., d'actualitzar també algunes lleis que potser s'han quedat una mica enrere i que cal també veure, amb els reptes que tenim de futur, aviam com ho fem.

Sobre l'origen del brot, ja ho hem dit i ho torno a dir: prudència. No posem en risc el nostre sector, el nostre sector ramader. No posem en risc les nostres institucions de recerca. No posem en risc això. Per tant, prudència, però alhora també hem d'escatir, hem d'esbrinar qualsevol dubte, qualsevol indicatiu, i, per tant, no podem descartar, tampoc podem afirmar. I, si us plau, els més interessats en tenir informació i al més aviat possible, de la manera més ràpida possible, en col·laboració amb el ministeri, en col·laboració amb la comissió, en col·laboració amb els cossos de seguretat dels Mossos i Guàrdia Civil quan toqui, quan ens diguin. Tota la informació, només faltaria. Com més aviat tinguem aquesta informació, més podrem afinar en la lluita per acabar amb aquest brot i més podrem defensar també els nostres interessos.

Per tant, s'ha fet aquesta auditoria amb sis membres, quatre d'externs. Total llibertat, total suport per poder fer la seva feina: analitzar les instal·lacions, analitzar els protocols, analitzar els centres de recerca que puguin tenir algun tipus de vinculació amb els estudis de pesta porcina africana, com també amb altres empreses privades que també puguin fer aquest tipus d'investigacions. Que ells analitzin si hi ha risc, si no hi ha risc, fins a quin punt, i, evidentment, amb tots els recursos a l'abast.

Algú ens ha preguntat com hi ha algú del Cresa que està en aquest grup. Doncs perquè algú de la casa, algú de la institució, els hi ha d'explicar com es fan les coses,

com es fan els circuits, per què es fa d'una manera, per què no es fa d'una altra, i, per tant, per fer-ho d'una manera molt més àgil. Com saben, la coordinadora científica d'aquest grup serà una investigadora del CISA. I, per tant, aquí també sobretot independència, autonomia i col·laboració absoluta perquè puguin fer la seva feina. Passi el que passi, la nostra feina és que els científics i els tècnics ens puguin aportar informació i que llavors que puguem prendre decisions en base a informacions fidedignes. Però sobretot –sobretot– també demano prudència i temps perquè puguin treballar.

En principi això seria tot per part meva. Disculpa, consellera, que m'he passat un minut i..., dallò. És per tornar-te el minut de l'altre dia. *(Rialles.)* D'acord? Gràcies.

Gràcies a totes i a tots. I segur que m'he deixat moltes coses; llavors, intentaré respondre-les. Gràcies.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Doncs bona tarda a tots i a totes els diputats i les diputades en primera instància i també als membres de la Mesa: el president, el lletrat, la vicepresidenta i les diputades que en formen part, i les dues directores, tant de l'àmbit del DARPA, la directora d'Agricultura i Ramaderia i de tot l'àmbit que tu portes de lo que afecta aquest fet en concret, que ara analitzarem i apuntarem, i també la directora dels Agents Rurals, que ha estat al capdavant de tota l'estratègia de coordinació pel que fa al pla d'intervenció que hem fet arran de l'activació del brot de pesta porcina africana en el moment en el que la resolució per part del DARPA el va activar amb tots els protocols, complint amb la coordinació amb el ministeri i amb la Unió Europea.

Un agraïment molt important a part dels equips que avui estan aquí. Tenim el director general de la Policia, que ha coordinat el grup d'ordre, i l'inspector d'Agents Rurals, l'Antoni Mur. També el Lluís Pellicer, que ha estat al capdavant de tota l'operativa del GECA, i també la resta de companys d'Agents Rurals i també del departament. Tenim el secretari general i els equips que han estat treballant durant tot el dia, moltes hores, per garantir una cosa clau i important en tot aquest procés, que és la comunicació, la comunicació als mitjans de comunicació, que ens havien de garantir en tot moment aquesta complicitat en donar tota una sèrie de missatges de corresponsabilitat a la ciutadania per saber com actuar.

Aquesta no és una emergència que es gestioni des de l'àmbit pròpiament de la Protecció Civil, perquè no hi afecta directament, no té risc contra les persones, però sí que era molt necessari poder actuar i acompanyar totes aquelles decisions que, en aquest cas, coordinava el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i que afectaven directament algunes de les operatives necessàries per sobretot centrar-nos en el que ha dit el conseller, que era contenir el brot i actuar per tal de determinar-ne l'origen i poder avançar en la línia de que afectés el mínim possible l'activitat econòmica del nostre país, que ja ell ha apuntat la importància que té i, per tant, jo no hi incidiré.

Un cop es declara el brot de pesta porcina africana i s'activa el pla de contenció de la pesta porcina africana d'acord amb els protocols que hem dit, des del Departament d'Interior el que fem és activar el pla d'actuacions del Grup d'Intervenció. El Grup d'Intervenció depèn del Cos d'Agents Rurals. Sota el Cos d'Agents Rurals s'articulen la coordinació d'altres actors que ja han participat i que estan participant en les diferents fases de desplegament d'aquest PAGI –li direm PAGI per simplificar-ho, però és el pla d'actuació del Grup d'Intervenció–, que han estat, doncs, des dels operatius que han vingut de la Unitat d'Emergències, de l'UME als agents rurals que han vingut amb unitat canina pel que fa a la Comunitat de Madrid, als banders d'Andorra, que també hi han col·laborat amb la Unitat Canina, i també la Unitat Canina Especial per qüestions de rastreig de les diferents mostres que s'han anat recollint, retirada de cadàvers, o bé ja antics, per entendre'ns, que ja portaven un temps a la natura, o bé frescos, del moment, que han col·laborat en aquesta tasca.

Una operativa que ha estat cabdal en tota la feina de recollida d'animals o de restes ja de més dies, restes cadàver, per entendre'ns.

Tota aquesta operativa s'ha coordinat des del Cos d'Agents Rurals i ha tingut diferents fases. La primera, vinculada al pla de contenció, a la delimitació de les diferents zones: de la zona d'alt risc, que eren els sis quilòmetres de radi, i després, com ja també s'ha dit, hi havia una delimitació d'una zona de baix risc, fins als vint quilòmetres de radi, que també ha condicionat tota l'operativa del grup d'ordre, coordinat en aquest cas per la Direcció General de la Policia, on hi han participat també les policies locals en tots aquells municipis –noranta-un en total– que tenen policies locals, i s'ha fet una coordinació diària en el marc de l'espai de coordinació del Cecat. Una coordinació que s'ha donat a primera hora del matí, 7.50, vuit del matí, i a última hora de la tarda per veure com havia funcionat tota l'operativa, sobretot de blindatge de la zona, de passos i de passos de fauna, que a l'inici es va haver de fer de manera provisional sobretot per evitar que aquests animals que estaven en aquest radi de vint quilòmetres, tenint com a centralitat la zona dels sis quilòmetres de radi com a zona d'alt risc, no sortissin d'aquest entorn.

Com bé saben, aquestes zones de delimitació en aquesta primera fase han comportat tota una sèrie de mesures relacionades amb el tancament d'accessos al medi natural. S'han prohibit activitats lúdiques a nivell individual i col·lectiu. S'han prohibit activitats de caça i treballs forestals. I també s'ha intentat blindar, com he dit, tot el perímetre de la zona zero, però també posteriorment, en una segona fase, com bé saben, de tota la zona, és a dir, dels vint quilòmetres, amb barreres físiques i químiques, en molts casos, per evitar que aquests animals es moguessin amunt i avall.

L'objectiu final, i era molt important, i el conseller hi insistia molt, era que totes aquestes mesures s'havien de complir al cent per cent perquè aquí ens hi estàvem jugant l'expansió del virus a altres zones, amb l'afectació de caràcter econòmic que això podia tenir per a la indústria no afectada.

Què es va fer? Un cop delimitada tota aquesta zona de confinament, es va fer una tasca de prospecció. La prospecció, en què ha consistit? Doncs en la recerca dels cadàvers de senglars, d'animals malalts que es trobaven en la zona d'alt risc, que s'han retirat. I tots aquests animals, d'acord amb el protocol establert, s'han traslladat al Cresa per a la seva anàlisi, i després aquestes analítiques també van al laboratori de referència del ministeri competent.

Llavors, tota aquesta feina de detecció d'animals, de prospecció, de trasllat, de detecció de punts crítics als passos de fauna..., aquest era un tema fonamental a controlar, és a dir, tots els passos de fauna que tenim detectats per on els animals podien escapar-se i de quina manera s'havien de blindar. A l'inici, com hem explicat, comestic explicant, de forma provisional, amb elements químics repel·lents perquè no poguessin passar i també amb una presència intensiva de les unitats d'ordre, de tot el grup d'ordre, especialment Mossos d'Esquadra, amb dispositius estàtics, policies locals coordinats, dispositius dinàmics i estàtics depenent de les circumstàncies. Que això ha garantit, durant tota aquesta primera fase de treball, molt important per a la contenció dels animals en aquest radi, doncs, una feina que era fonamental.

Durant aquesta etapa de prospecció i extracció dels cadàvers s'han senyalitzat, com a prohibició d'accessos en la zona d'alt risc, un total de noranta-tres punts. Això també suposava un control pel que fa a les persones, que, en molts casos, al principi, sobretot..., ja ho ha dit el conseller, estaven molt preocupats pels dies de festa del pont, però realment la primera setmana era la que va ser més difícil perquè la gent tenia menys informació. I, per tant, vam haver de fer un control, una explicació i tota una sèrie de tasques informatives també per part dels operatius per evitar que la gent accedís a aquestes zones del medi natural.

Totes les actuacions que es despleguen durant aquest període i que afecten directament el Departament d'Interior són les de prospecció, control i gestió de fauna dins del radi de sis. Són prospeccions que es fan intensives al terreny. S'organit-

zen..., el mètode de treball han estat quadrícules, quadrícules de nou hectàrees, que han permès fer la localització dels cadàvers i anar rastrejant tot el territori per saber en tot moment quanta tasca hi havien fet.

I això ha estat molt important. S'ha fet a peu, amb tots els professionals que abans he comentat, amb drons, drons nocturns, que han fet vol nocturn i han permès, amb càmera tèrmica, detectar on es trobaven els animals, i aquesta és una informació qualitativa molt important per organitzar tota l'operativa de treball. I, com ja he dit, amb el suport especial caní del GEK9, que va incorporar el suport d'aquestes unitats canines que els hi he comentat.

I això ens va permetre poder fer una prospecció de quatre mil hectàrees en aquesta primera fase durant tota la tasca de treball que s'ha fet, així com la instal·lació i la preparació de les trampes, això també per part del GECA, que és el Grup Especial de Captura d'Animals; la identificació dels emplaçaments estratègics, i també la col·locació d'un tipus de trampa que si no ho coneixen i ho busquen per internet..., el *pig brig*, que és un tipus de trampa que permet capturar aquests animals i, per tant, poder-los traslladar per fer el tractament i les recerques oportunes sobre el seu estat de salut.

Durant tota aquesta etapa, el cens nocturn que s'ha fet amb drons, amb aquest sistema de càmeres tèrmiques, ha permès fer un seguiment de la presència dels porcs senglars vius i també determinar l'operativa de quins eren els passos de fauna que calia tancar. Per exemple, passos de fauna existents, a on? Doncs a les autopistes, carreteres, infraestructures ferroviàries i corredors naturals, amb l'objectiu d'evitar en tot moment la sortida cap a l'exterior de la zona de control. I aquí, doncs, tota aquesta tasca s'ha fet amb el suport de les unitats que abans els comentàvem, coordinades pel Cos d'Agents Rurals. És a dir, sota la coordinació del Cos d'Agents Rurals ha treballat l'UME, ha treballat la Guàrdia Civil i ha treballat la Unitat de Cinegètica dels agents forestals de la Comunitat de Madrid i també, com els he comentat, els banders d'Andorra amb les unitats canines.

Això ha permès organitzar un dispositiu que durant tots aquests dies ha permès fer una feina sota el meu punt de vista molt ben coordinada per la capacitat que han tingut els operatius d'anar socialitzant informació sobre terreny per poder també planificar l'estratègia en aquesta fase en la que ja ens trobem ara.

Això s'ha coordinat a partir de reunions diàries. S'ha fet la gestió, en aquest cas, dels diferents grups de treball per disposar de tota la informació i bolcar-la en el document del pla de treball, aquest PAGI que ens ha permès tenir tota la informació compilada i que tothom ha pogut accedir a aquesta informació.

Pel que fa al grup d'ordre, la vigilància aquesta, operativa, que els hi explico, que ha estat fixa en alguns casos i en algunes zones afectades i en altres, dinàmica, hem estat controlant setanta-nou punts de passos de fauna, d'aquests que hem identificat que eren de risc i que calia blindar. En aquesta feina s'ha donat coordinació i s'ha utilitzat tota l'estructura del Cecat, que ens ha permès coordinar les accions, establir quines eren les mesures necessàries per controlar-ho, l'enviament d'informació a temps real per poder-nos coordinar també amb les policies locals que estaven treballant en primera instància en aquest radi de sis, després al radi de vint, i, doncs, treballar en aquest cas amb una estructura ben delimitada per optimitzar tots els recursos disponibles.

Aquí és molt important agrair la tasca dels ajuntaments, dels alcaldes i les alcaldesses i regidors i regidores implicats en la coordinació de les policies locals en tota aquesta feina operativa que s'ha fet, per una banda, per controlar passos de fauna, on també s'hi van sumar en primera instància els Bombers de la Generalitat de Catalunya i, evidentment, en el Parc Natural de Collserola, els Bombers de Barcelona, i els Bombers de la Generalitat de Catalunya també se sumen al dispositiu per fer totes les tasques de desinfecció que s'han de fer en determinades zones, d'acord amb el compliment de les restriccions de la resolució del Departament d'Agricultura.

Per tant, aquí hi ha hagut una tasca molt important. Des del primer dia, que va ser el dia 30, s'han mobilitzat fins a cent efectius policials del Cos de Mossos d'Esquadra. Fins al 9 de desembre hi han hagut, treballant en tota aquesta operativa, 2.620 efectius totals, que són els que hem anat sumant comptant tota l'operativa de treball, amb una mitjana de 290 efectius i un sostre de 460 agents diaris. Això ha estat fonamental per poder cobrir, com deia, tots els punts que Agricultura aquí ens demanava, sobretot que no hi hagués risc de pas de fauna.

La tasca informativa a través del CAT112, per exemple, també ha estat molt important. Hem aglutinat fins al 10 de desembre un total de 1.835 trucades relacionades amb la pesta porcina africana, i això també ha permès fer detecció sobretot d'animals, perquè ja vam deixar clar que aquest telèfon era sobretot... Alguna persona preguntava sobre qüestions més informatives, que no és la finalitat ni la naturalesa del 112, però la majoria de trucades van servir..., és a dir, gairebé el seixanta per cent de les trucades, per incidències amb animals. Això també ha permès activar l'operativa de treball per poder fer aquest seguiment, especialment quan es donaven situacions d'incidències en clau de trànsit.

Ara mateix... Ha caigut alguna cosa, no? (*Veus de fons.*) Aigua. T'ha mullat? (*Veus de fons.*) Bé. Ara mateix estem a la... En el temps que em queda resumiré la segona i tercera fases d'actuació, que és el control poblacional ja no en la zona d'alt risc, sinó en la zona de baix risc. Aquí ja s'han iniciat les primeres actuacions amb la instal·lació i activació de trampes per captura en viu d'animals, que això és lo que s'està fent fora del radi d'alt risc. Actuacions ja amb el Grup Especial de Captura de fauna amb arma de foc, arma de foc que s'hi actua amb silenciador per evitar les corredisses dels animals, i aquesta és una de les tasques fonamentals. I també la incorporació de les associacions vinculades a l'activitat cinegètica com a reforç. Aquesta segona fase s'intensificarà al llarg de les properes setmanes i tindrà un caràcter indefinit en funció de l'evolució de l'episodi, que això ja també ho ha comentat el conseller Ordeig.

Ara mateix, en aquesta fase d'intervenció, a part d'haver completat gairebé les 450 quadrícules d'intervenció i de prospecció i de recollida d'animals, el que s'està fent és treballar sobretot en l'establiment dels punts de control de fauna amb un grup de treball que incorpora en aquest cas els responsables de les infraestructures, l'ACA, la Direcció General de Boscos, per fer aquelles intervencions necessàries, ja no temporals..., és a dir, temporals estàtiques amb els agents de l'autoritat, sinó aquelles obres que s'hagin de fer a aquelles instal·lacions temporals que s'hagin de col·locar per garantir que durant tota la intervenció que s'està fent en les diferents fases, d'acord amb el protocol que s'ha activat, que compleix estrictament amb la normativa, com abans hem dit, europea..., que es pugui fer la feina de tal forma que no tinguem risc de que els animals surtin d'aquesta zona.

Tota l'operativa, en aquest cas del Departament d'Interior i Seguretat Pública, ha anat orientada a complir amb les directrius de control de l'expansió de la malaltia, que no sortís del radi.

Determinar i contribuir a la clarificació de les instruccions a la població, que això també era un aspecte molt important. Si s'hi fixen, en clau comunicativa s'han fet moltes..., no sé com es diu això..., és a dir, petits vídeos i petites intervencions de cadascun dels cossos explicant la feina que feien perquè la ciutadania, des del punt de vista de: per una banda, aquí tenim ciència, però també transparència i la gent..., per complir. Pensin en el radi de persones afectades per les restriccions durant aquest cap de setmana. La població ha de saber què s'està fent i per què se li demanen també aquesta complicitat i aquest esforç en una malaltia que en aquest cas no es transmet a les persones. Per tant, aquesta complicitat ha d'anar acompanyada d'aquesta transparència en la informació.

Llavors, Rurals ha informat de la feina que feien, Mossos ha informat de la feina que es feia; les unitats especialitzades de Mossos que han estat treballant amb drons;

les unitats especialitzades d'Agents Rurals han anat informant de tota la tasca que s'estava fent; Protecció Civil..., la coordinació que s'ha fet en el grup del Cecat, de les policies locals i dels grups d'ordre, perquè tothom sabés que, evidentment, hi ha tota una sèrie de recursos públics mobilitzats per contenir aquest brot i que també es demanava aquesta corresponsabilitat ciutadana.

Nosaltres, en tota aquesta operativa, hem treballat en aquest cas al servei de les instruccions del DARPA i hem intentat en tot moment en tota aquesta tasca que ara, probablement, d'acord amb els avenços del tractament dels animals, de quants en tenim d'infectats, de quants se n'han recollit, de quants n'estem recollint, de les mostres que tenim..., doncs, probablement tota l'orientació de la prospectiva de treball i de la intervenció al territori caldrà ajustar-la, no? Però sí que el nostre objectiu era preservar que la malaltia no s'escapés, és a dir, que els animals infectats no s'escapessin del radi, i fer-ho amb la màxima coordinació, i aconseguir que la ciutadania complís en el noranta per cent, si podia ser, que crec que bastant s'ha aconseguit, les restriccions que vam determinar d'acord amb el que ens dictaven les diferents resolucions que ha aprovat el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, consellera i conseller. Abans de començar el torn dels grups, anunciar que la senyora Rosa Maria Soberana va enviar un escrit aquí a la comissió dient que excusava l'assistència, que no hi podia ser per assumptes d'agenda.

A partir d'aquí, començaríem el torn. Començaríem el torn pel Grup Parlamentari de Junts. Tindria la paraula per set minuts. Seré una mica benivolent per tal que tothom pugui parlar lo que sigui, però tampoc..., sense passar-nos molt del compte. Per tant, la senyora Abella tindria paraula per set minuts.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Consellers, directora general, públic que ens acompanya... Començo per vostè, conseller. Avui es certifica el que fa dies que diem, perquè escoltant-lo tot sembla que estigui sota control: el focus, les exportacions, les ajudes al sector, les instruccions per reduir la població de senglars... I és que vostès viuen en un búnquer mediàtic des d'on llancen missatges a la població i al sector que poc s'adeqüen a la realitat de quina gestió s'està fent d'aquesta crisi.

I no sé si convencen gaire gent, perquè les conseqüències de vendre fum tard o d'hora acaben arribant, i vostè aquesta carta ja l'ha jugat massa vegades. L'està jugant a hores d'ara amb els regants del canal d'Urgell; l'ha jugat més d'un cop amb els pescadors, fent veure que vetlla pels seus interessos, però a l'hora de la veritat no plantant-se davant del ministeri, o la va jugar amb els afectats de la dermatosi nodular, que continuen esperant respostes i els diners que van prometre.

I de la mateixa manera que, per responsabilitat, els hi hem estès la mà, els hi hem facilitat tota la informació que nosaltres teníem com a grup i també totes les propostes els hi hem traslladat, que ho hem fet per donar una imatge d'unitat, els hi hem de dir que ens ho estan posant molt difícil. La descoordinació que mostren entre vostès i el ministeri és tan gran que per molt que l'oposició els hi vulguem donar un cop de mà vostès mateixos resten credibilitat a tota la gestió: informes de risc de PPA que no sabem si van arribar a temps o no, investigacions l'origen del virus, informacions que demanen països tercers per reobrir fronteres que no els hi arriba, ball de xifres de positius... Sort que són del mateix color polític.

O amb Aragó. Vostès mateixos diuen que Catalunya lidera, i vostès fan de tot menys liderar; és més, van a remolc. Amb la dermatosi va dir que la vacunació preventiva estava prohibida, i Aragó la va tenir. I Aragó també va aprovar el dia 3 de desembre un decret urgent de mesures per als caçadors i ha anunciat que aquest pont han abatut més de tres mil porcs senglars. I vostè, a banda de donar suport verbal als caçadors, cap mesura. És més, ahir ens deia, i avui ho ha reiterat, que el president Illa els hi havia encarregat un informe per conèixer la densitat de senglars a Catalunya

i com reduir-la. De veritat? De veritat encara estem així, comptant quants porcs senglars tenim a Catalunya? Perquè, mentre al costat passen a l'acció, vostès aquí les van veient passar. I no ens valen el decret aprovat l'any passat ni el milió d'euros que ja estava previst, calen mesures extraordinàries. I l'hi vam dir l'altre dia, conseller: no poden badar. A les seves mans i a les mans del Govern de la Generalitat hi ha milions d'euros en joc i més de quaranta mil llocs de treball.

I avui poc ens referirem a la consellera Parlon, ja que les actuacions de contenció i blindatge del radi d'infecció que han treballat estan funcionant. Si bé és el mínim exigible, i podem dir que han complert obligacions i no que acumulen mèrits, la realitat és que la contenció està funcionant. Això vol dir que no sortirà cap més positiu? No, tant de bo. Però quan una administració posa tots els esforços i recursos en un objectiu de forma real i no a cop de titular, no seria just que ara nosaltres, des de l'oposició, ho ataquéssim.

Només un parell o tres de comentaris i una pregunta. Ho ha dit avui: els Agents Rurals han liderat els operatius, però a nivell comunicatiu potser el missatge que ha arribat a la ciutadania no ha estat ben bé aquest. Està molt bé que aquí dintre del Parlament i en la mesura que sigui possible els posem en valor, però creiem que no ha arribat prou a la ciutadania.

L'altre comentari –ara també hi ha fet referència– és el desgavell informatiu que hi ha hagut sobre si s'estan abatent animals a dintre del radi de sis quilòmetres o no.

També un tercer comentari: ha dit que ha estat complicat gestionar un radi amb tantes persones. Jo penso que si aquest positiu hagués sortit a una altra zona de Catalunya amb més territori boscos o amb un altre tipus d'orografia no estariem parlant ara dels nivells de contenció, que podem parlar-ne. La pregunta que li volia fer és quants agents ara mateix té el Cos d'Agents Rurals que pertanyen al GECA i quants estan operant a la zona.

També hem tingut peticions del sector que demanaven fer buidat sanitari a les granges del radi per seguretat, i de moment vostès han anunciat que aniran sacrificant els porcs d'engreix quan toqui per pes. Però les reproductores i la resta d'animals que no van destinats al consum, quin destí tindran?

Pel que fa a l'origen del virus, ara mateix el més important és contenir el virus a la zona d'infecció i determinar quina soca és per saber si cal prendre mesures extraordinàries. Però ens sembla terriblement irresponsable el fet de que vostè, conseller, sortís en roda de premsa a explicar la «teoria de l'entrepà», amb aquesta concreció, en lloc de parlar de vectors, i, a més a més, s'indignés desmentint teories de la conspiració que ara mateix tenen tots els números de ser reals i que, a més a més, la justícia està investigant. És evident que quan arribi el moment, i en cas de confirmar-se que aquest virus ha sortit d'algun centre d'investigació que vostè presideix, exigirem responsabilitats amb la mateixa determinació que ho vam fer amb la dermatosi. També hem de dir que no ens serveixen autoauditories amb obligacions de confidencialitat, i, com saben, un cop s'hagi controlat aquest focus, des de Junts hem demanat que s'impulsi una comissió d'investigació.

I què preocupa ara mateix el sector? Obrir fronteres, la caiguda del preu del porcí i quant de temps poden aguantar amb tots aquests dubtes al damunt de la taula. I hi ha coses que no li hem sentit comentar, conseller, i que són greus, com, per exemple, quants camions o contenidors plens de carn tenen els nostres productors escampats pel món a l'espera de poder entrar al país de destí. O com –no *qui*, sinó *com*– s'està treballant la reobertura de mercats com Japó, Filipines o Mèxic. Perquè..., parlem de xifres: només el Japó compra quinze mil tones de mitjana mensual al nostre país; això vol dir trenta-un contenidors de carn al dia que ara mateix estan aturats a les duanes, trenta-un camions, i només estem parlant d'un país.

Saben que molts països, per decidir a partir de quin dia no deixen entrar carn, ens estan demanant la data de la mort dels senglars? No el dia que els van trobar, la data de la mort. Els hi han facilitat aquesta informació als governs que l'han demanat?

Perquè no podem perdre ni un minut més. Cada dia són més de 20 milions de pèrdues.

Acabo, president. Per tant, per molt que vostès vulguin vendre una imatge de bona gestió d'aquesta crisi, la realitat és tossuda. No sabem qui hi ha al timó. No hi ha coordinació entre administracions. Qui està liderant la reobertura de mercats com Japó, Filipines o Mèxic?, per una banda. També anuncien 20 milions d'euros en ajudes al sector, quan el propi sector ha fixat les pèrdues en 24 milions d'euros diaris. Hi ha contenidors plens de carn esperant informació per poder entrar al país de destí. Diuen que compten amb els caçadors, però no tenen cap ajuda ni instruccions clares.

Consellers, això no és liderar, això és estar a l'expectativa. I les solucions no poden esperar: el sector necessita respostes i el país també.

Gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyora diputada. Seria el torn del Grup d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. La senyora Montserrat Bergés té la paraula per set minuts.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Consellera, conseller, directores, membres dels diferents departaments que els acompanyen i persones que ens puguin estar escoltant... Jo avui vull començar posant en valor el control parlamentari com a eina democràtica. I avui, amb aquestes compareixences, el que fem és enfortir aquesta institució, el Parlament de Catalunya, com a mostra de transparència i com la millor manera per poder exercir la nostra tasca com a grup parlamentari que des de l'oposició treballa per la qualitat democràtica del país i per enfortir les nostres institucions.

I ho dic perquè, sí, és veritat, conseller, vostè ens ha convocat a moltes reunions, ens ha passat la informació als portaveus de la CARPA per informar-nos sobre la crisi, però cal també fer-ho en seu parlamentària, com fem avui.

No podem dir el mateix de vostè, consellera Parlon, que no ha fet ni una sola reunió ni tampoc ha enviat cap missatge als portaveus de la Comissió d'Interior, fet que considerem greu, i més tenint en compte que el Cos d'Agents Rurals és l'encarregat de coordinar tot l'operatiu de control i captura dels senglars de la zona infectada, amb tot el que ha representat.

On vostè sí que és més hàbil, consellera, i ho ha posat de manifest en l'escenificació de les diverses crisis en les quals ha hagut d'intervenir el seu departament, és en la seva voluntat de situar en posicions preeminents els cossos de seguretat, unitats militars o representants institucionals, que, si bé la seva competència és limitada, difusa o només pretesa, comparteixen l'afany d'espanyolitzar Catalunya. Ha de saber que aquest afany del Govern de la Generalitat per normalitzar la seva presència a la vida institucional i quotidiana de la gent substituint o menystenint els recursos propis és també una renúncia a l'ambició nacional, a la defensa de l'autogovern i a l'exercici de les plenes competències. Ha de saber que des d'Esquerra Republicana defensarem les nostres institucions i, sobretot en aquest cas, la vàlua i la responsabilitat del Cos d'Agents Rurals.

Creiem que vostès han de visibilitzar i posar en valor l'autogovern de Catalunya, la Generalitat de Catalunya i la seva solvència i capacitat a través de la maximització de les seves competències i òptima gestió dels recursos de què ja disposa. No facin servir de pretext ni la gestió de les crisis ni qualsevol altra oportunitat que tinguin per normalitzar l'afany de l'Estat espanyol per espanyolitzar Catalunya. Deixin de revestir de forma espanyola Catalunya, ni de manera subtil ni sense cap tipus de vergonya.

Nosaltres el que demanem al Govern, i més concretament al President Illa, tal com va dir el president del meu grup a la darrera sessió plenària, és que exerceixi el lideratge per enfortir les nostres institucions, no per debilitar-les.

En segon lloc, i en nom del meu grup, un agraïment a tots els efectius que estan actuant per evitar l'expansió del virus, així com manifestar també el suport al sector porcí, que està vivint un moment molt complicat i que serà llarg. Estem davant d'una crisi de salut animal concentrada en un sector molt important i, per tant, a les portes d'una crisi econòmica. Parlem de molts milions d'euros d'exportacions, però també hem de parlar de milers de llocs de treball.

Nosaltres estem fent tota la feina que està a les nostres mans per ajudar des de tots els àmbits. Ara toca estar al costat del sector, un sector primari que pateix molt i que ha patit els darrers mesos i anys, com ja ha comentat el conseller. La situació és molt complicada, i els que tenim responsabilitats polítiques hem d'estar al costat del sector amb una única voluntat, que és la d'ajudar. Com a grup a l'oposició, com he dit, farem tot el que estigui a les nostres mans, per responsabilitat. Però vostès, consellera i conseller, així com la resta de membres del Govern i el president Illa, han de resoldre els problemes, perquè és la seva obligació.

Li plantejo algunes preguntes sobre el que ha comentat, concretament sobre la gestió de la zona infectada, posant en valor un cop més el paper dels Agents Rurals. Avui podem constatar la importància d'aquest cos en la gestió d'aquesta crisi, que va ser una aposta del Govern republicà enfortir i augmentar els efectius d'aquest cos. I també vull manifestar, com ho ha dit el conseller, que s'ha pogut detectar aquest brot gràcies a l'obligació d'analitzar els porcs senglars morts.

I, com a preguntes, en principi..., no sé si hi ha previsió de quan es pot declarar la zona neta. Per evitar el moviment de porcs senglars, vostès han parlat molt concretament de la zona afectada, però creiem que és tan o més important també parlar de zones de la resta del país. I en aquest cas, consellera, li poso com a exemple un pla pilot que ja està aprovat a la zona de Lleida, amb punts crítics, que el van fer conjuntament Agents Rurals i Mossos d'Esquadra des de l'any 23 o 24. Li demano, si us plau, que l'implantin, perquè encara no s'ha fet, i en aquest moment és molt important no només la zona afectada, sinó tota Catalunya.

També té pendent de signar un conveni amb l'Ajuntament de Lleida per fer controls de porcs senglars a la mitjana, que en aquest moment està caducat, no està signat. També li demanem que el signi.

Referent a la gestió cinètica de la resta de Catalunya, ens ha explicat que han de crear aquesta taula. Molt bé, creïn-la, però avui, demà, s'ha d'actuar. Vostès ja s'han trobat amb un pla de vigilància sanitària de fauna salvatge amb temes elaborats per l'anterior Govern, amb una ordre que ja determina els ajuts destinats a les captures de senglar. Aquest milió d'euros, a mi m'ha quedat el dubte...: està convocada, la convocatòria? En aquest moment poden demanar els ajuts? Pensen declarar l'emergència cinètica a tot el país com una opció per fer una previsió del que pugui passar i que esperem que no passi?

Nosaltres considerem prioritari treballar en la rereguarda per garantir que no hi hagi cap altre focus, i es pot fer en paral·lel amb la contenció del radi de vint quilòmetres. Creiem que en aquest moment ja haurien d'estar definides les zones per actuar de forma prioritària i intensiva fora del radi.

També com es gestionarà la recollida dels porcs senglars caçats. En aquest moment ja hi ha problemes, perquè hi ha empreses que no els recullen. Com estan anant les reunions amb les entitats de caçadors que s'estan fent a les diferents delegacions dels serveis territorials d'agricultura?

Pel que fa a la gestió de la cabana porcina de la zona infectada, sí que ens ha explicat que està previst el sacrifici que vagi tocant d'aquests porcs d'engreix de la zona infectada, però no sé si el Govern ha previst l'escenari d'haver de sacrificar animals, ja sigui perquè no surten al mercat o per altres causes que puguin passar.

Perquè vostè –si m’ho pot concretar, conseller– ha dit que, un cop aixecades les restriccions, un cop parat el brot, en dos mesos s’aixecarien les restriccions. Jo no ho tinc entès així, però m’agradaria que ho confirmés, perquè jo penso que parlem d’un termini molt més llarg, que pot arribar a un any o més. Per tant, en aquest moment haurien d’estar analitzades les opcions que hi han en cas... (*Veus de fons.*) D’acord, ja ho comentarà.

Sobre l’origen del virus. No volem contribuir a especulacions, i se n’estan fent massa. Això només genera inseguretat a la ciutadania i fomenta teories «conspiranoiques». Li voldria preguntar, conseller, si el *ministerio* el va informar sobre el darer informe abans de fer-lo públic. Nosaltres volem manifestar tota la confiança en les nostres institucions i en els nostres centres de recerca.

Consellera Parlon, no sé si hi ha novetats sobre la investigació, si s’ha obert o no, perquè hi ha informacions confuses. M’agradaria que m’ho confirmés. I, en cas de que s’obri la investigació, tenim clar que l’ha de dur a terme el Cos de Mossos d’Esquadra. Les competències estan molt clares: si la investigació passa a nivell judicial, l’única policia judicial son els Mossos d’Esquadra. I, per tant, també, conseller, li demano que potser no cal fer més declaracions sobre l’origen del focus fins que no tinguem certeses i es pugui concretar exactament quin n’és l’origen.

Acabo ràpid, president. Les conseqüències sobre els treballadors. Ja sé que ara el conseller pertinent no hi és, però volem parlar clarament d’aquests cinquanta mil llocs de treball directes i indirectes, que, gràcies també a la feina feta per la consellera Bassa els anys 16 i 17, amb els canvis en la política laboral, permeten que ara milers de treballadors no es vegin abocats a l’abisme. Estarem amatents a veure si hi ha algun pla amb el SOC per als possibles acomiadaments que fan a través d’ETTs. Demanem que totes les ajudes públiques a les granges, escorxadors i plantes de processament estiguin condicionades a mantenir l’ocupació.

I, pel que fa a les exportacions –després, a la rèplica, ho acabaria de comentar–, facin tota la pressió possible –nosaltres ja la farem des de totes les nostres instàncies– al *ministerio* perquè es puguin reobrir els mercats, sobretot el de Japó.

L’última pregunta. Ens comenten que hi ha un qüestionari de dotze punts, que el *ministerio* el té, i Japó està pendent de que respongui. M’agradaria saber si té informació sobre això.

Gràcies.

El president de la Comissió d’Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyora diputada. La benevolència a vegades té una mica massa de... (*Veus de fons.*) Bé. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Grup Popular. Té la paraula per set minuts la senyora Eva García, que..., crec que se l’han de partir, no?

Eva García Rodríguez

Sí, creu bé, creu bé, senyor president. Gràcies. I ens repartirem la intervenció. Agrair, senyors consellers Ordeig i Parlon, les seves intervencions, la seva compareixença. Compareixença derivada del focus de la pesta porcina africana, però també derivada de la no compareixença de Salvador Illa, que va preferir no suspendre el seu viatge a Mèxic i, per tant, ni està ni se l’espera a hores d’ara. Després de dotze dies, com deia, de que hagi començat aquesta pesta porcina, encara no sabem ni quan compareixerà ni en quins termes ho farà. Per tant, agrair la seva compareixença.

Agrair també al senyor Ordeig el diàleg permanent de vostè i el seu equip no només amb el sector, que també, sinó amb tots els grups parlamentaris, com així s’ha estat fent. Però, dit això, sí que és veritat que cal exigir responsabilitats i també compromisos per descobrir què és el que ha passat i, sobretot, perquè no torni a passar, perquè si coneixem el que va passar, doncs, intentarem corregir-ho perquè no torni a passar, no?

I aquí, senyor conseller Ordeig, ve la primera crítica: la teoria de l’entrepà d’embotit procedent de Romania, aquesta frivolidat, diguem-ho d’aquesta manera,

aquesta improvisació tan absolutament greu i tan absolutament..., treta no sabem exactament d'on, perquè no sé si algú de vostès va veure un porc senglar menjant-se un entrepà que havia llençat un camioner que venia de Romania, no?, perquè semblava ser que la història era aquesta. Però això va perjudicar en certa manera encara més el sector porcí i el sector dels embotits, el sector agroalimentari, que tan malament ho estaven i ho estan passant. Per tant, aquesta frivolitat, aquesta improvisació, doncs, l'hem de condemnar des del Partit Popular.

En aquests moments hi ha la hipòtesi del laboratori de la Generalitat, una hipòtesi que sembla ser que inicialment surt del ministeri. I, per tant, també volem conèixer si els van informar a vostès directament des del ministeri o no, o ho va fer públic el ministeri sense comunicar-ho a la Generalitat, però aquesta hipòtesi en aquests moments sembla ser que té bastanta força. I, per tant, nosaltres creiem que cal deixar treballar aquest comitè de científics que vostès han nomenat i també, sobretot, conèixer la conclusió del jutge de Cerdanyola que ha decidit demanar col·laboració amb la Guàrdia Civil i també amb els Mossos d'Esquadra per esclarir què és el que va passar, quins protocols de bioseguretat van poder fallar, o no, i, en qualsevol cas, donar a conèixer què és el que va passar.

Jo crec, senyor conseller Ordeig, que vostè també hauria de parlar amb el ministre Planas i demanar que això ha de ser una estratègia preventiva del conjunt de totes les comunitats autònomes i, per tant, que ha de ser el ministeri el que s'ha de posar al capdavant d'aquesta crisi. Els virus no entenen de fronteres i, per tant, que pugui saltar a una altra comunitat autònoma és una possibilitat que està sobre la taula. Per tant, el ministre Planas, que tampoc no està ni se l'espera, doncs, hauria de liderar, entenem nosaltres, aquesta crisi tan i tan important.

A banda, diguem-ne, del focus en si, el problema, sota el nostre punt de vista, és clar, i vostè ho deia; vostè deia que tant vostè com el president Salvador Illa reconeixen que sobren senglars a Catalunya. Doncs està molt bé. I per què no actuen? Per què no actuem? Perquè avui ha fet una defensa del sector de la caça, però, escolti'm, el problema jo crec que és molt clar: és la sobrepoblació que tenim de senglars, una realitat coneguda des de fa molts anys; una realitat ignorada, també, amb excuses tècniques i retòriques, sobretot per part dels grups dels partits d'extrema esquerra.

Els porcs senglars són un risc –això ho sabem tots–, i els ramaders paguen les conseqüències d'aquesta inacció, d'aquests governs de Catalunya que no han actuat i han permès que arribem a la situació, malauradament, en la que ens trobem, no? Per tant, no podem permetre, senyor conseller, que la desídia política posi en perill la nostra economia i, sobretot, la nostra seguretat alimentària. Ho repeteixo, les esquerres són perjudicials, i tots aquests partits animalistes també, i molt.

I aquí vull ser molt clara, senyor Ordeig: els caçadors són part de la solució; no són enemics, són part de la solució. Coneixen el territori, coneixen els animals, tenen les eines i tenen l'experiència per controlar aquestes densitats de senglars de manera segura i regulada. I, per tant, ignorar els caçadors és condemnar el nostre sector ramader a la indefensió i a la pèrdua econòmica.

Avui vostè ha anunciat, cosa que celebro –veurem després si seran capaços de portar-ho a terme–, que crearan una taula on també es trobarà la Federació Catalana de Caça. Fantàstic. Però recordi's que vostès es deuen als partits d'extrema esquerra amb els quals estan governant. I, per tant, veurem –veurem– si, més enllà de seure en una taula, els partits d'extrema esquerra els hi permeten comptar amb la col·laboració dels caçadors. Miri, la ciutadania i el sector ramader mereixen respostes clares i mesures efectives, protocols rigorosos que no fallin, si és que han fallat, i control de la fauna salvatge amb la implicació, ho repeteixo, dels caçadors.

Són massa les preocupacions, senyor conseller Ordeig; massa les preocupacions en el sector agroalimentari i en el conjunt de la societat catalana. Preocupacions, impacte econòmic, llocs de treball també en perill. Per tant, cal donar-hi resposta,

cal actuar amb contundència i, sobretot, trobar respostes perquè això no es torni a repetir.

Deixo la paraula, en aquests segons que falten, al meu company diputat Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias. Siguiendo la línea de la portavoz, cuando la UME interviene en Collserola no se españoliza nada. La UME no interviene por capricho: interviene por emergencias. Y, por lo tanto, que intervenga la UME, que intervenga la Guardia Civil, que venga ayuda de la Comunidad autónoma de Madrid o de Andorra..., lo que hay que hacer es agradecerlo, igual que reconocer el trabajo que han hecho Agentes Rurales, policías locales y Mossos d'Esquadra. Y cuando se trabaja conjuntamente, pues, bueno, la idea es garantizar la seguridad de todos los catalanes. Y aquí no se españoliza nada porque estamos en España, básicamente. Y repito, cuando interviene la UME no es por capricho.

Sí que nos gustaría saber un poco, en este minuto, cuántos jabalíes han abatido, porque alguno se tiene que haber abatido, ¿no? Entonces, cuántos se han abatido y cuántos se prevé que se puedan abatir en el futuro. Porque si hay mil cien jabalíes en Collserola y hay un riesgo de contagio, pues ¿el objetivo es penalizar o abatir los mil cien que hay en Collserola?, ¿o hasta dónde quieren ustedes llegar con esta tarea?

Luego –rápidamente–, supuestamente, posiblemente la cepa de este virus puede que haya salido de un laboratorio cercano a la zona donde se detectaron estos jabalíes. Los laboratorios, como usted sabe, pertenecen a un sector crítico, ¿no? Y yo pregunto si, de esos cinco laboratorios que ustedes tienen bajo sospecha... No sé si me escucha o no. (*Veus de fons.*) ¿Sí? Vale. (*Veus de fons.*) Ya, ya, ya, ya. Luego ajusta los jabalíes muertos y me lo comenta. De esos cinco laboratorios que pueden estar bajo sospecha, ¿cuántos de ellos están considerados infraestructura crítica? Porque, evidentemente, los cinco se deben al plan sectorial –si no sabe lo que es, luego se lo explico–, como sector crítico que es. Y, además, el tratamiento de estos virus tiene una complejidad extrema, y saber si se trabaja en base a esos protocolos de seguridad, que son neveras a menos cien grados bajo cero, con doble extracción de seguridad, que se trabaja en zonas de aislamiento... Porque, si ha habido una negligencia en el tratamiento o en el trabajo con uno de estos virus, la verdad es que la negligencia es supina y alguna responsabilidad se tendría que cubrir, si al final el virus sale de unos de estos laboratorios, y es importante saberlo.

Porque..., estos laboratorios, también saber cuál de ellos o cuántos de ellos tienen muestras de este tipo de virus, porque de ahí ya podría usted eliminar quizás alguno. Pero, evidentemente, si el problema ha salido de un laboratorio y, además, que es público, que pertenece a Generalitat de Catalunya, la negligencia ha sido, desde luego, muy grave.

Y de momento lo dejaría aquí.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. La senyora María García Fuster té la paraula per set minuts. Si volen repartir-ho, també.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Gracias por las ponencias, señores consejeros. Miren, VOX exige transparencia, la que el Gobierno de España nos ha negado y el Gobierno de Illa tampoco ha tenido. Porque, verán, para VOX el objetivo para que no se siga dispersando el virus es detectar el origen y poner remedio, es decir, cerrar el grifo, algo de lo que ustedes no han hablado y que a algunos grupos les parece conspiranoico.

Bien, el resumen es que, tras treinta años desaparecida, la peste porcina africana reaparece en un epicentro de jabalíes a escasos metros de un laboratorio de experimentación animal, Cresa, en el que se estudia justamente la peste porcina. Laboratorio,

por cierto, que se encuentra de reformas, con operarios entrando y saliendo desde hace tres meses.

Ante este hecho, la Generalitat, de la mano del Gobierno de España, lanza una primera hipótesis señuelo: el origen es un bocadillo de chorizo infectado que ha tirado un camionero que venía del norte de Europa, donde resulta que también hay peste porcina.

Hechas estas declaraciones, el Gobierno socialista desaparece –unos se van de viaje y otros se ponen de perfil, como si esta crisis no fuese con ellos–, razón por la que el miércoles pasado, hace una semana, VOX registró unas preguntas y solicitudes de información, entre ellas las auditorías de bioseguridad del centro y los protocolos para el tratamiento de restos biológicos.

Este fin de semana varios periódicos informaban ya de que la secuencia genómica, es decir, la cepa de peste que mató al jabalí 1, no era la misma cepa de peste porcina del norte de Europa que contaminó el supuesto bocadillo de chorizo, sino que era la misma con la que se trabajaba en los laboratorios Cresa, la cepa Georgia 2007.

Así que lo primero que exigimos es la publicación de este informe con las secuencias genómicas completas del foco, así como las cepas de referencia que se usan en Cresa, para poder orientar el foco y, sobre todo, para poder valorarlo. Exigimos que nos detalle los experimentos recientes con esta cepa: fechas, número de animales, tipo de ensayo, si se tratan vacunas, patogenicidad, pruebas de diagnóstico, cronograma de infección y eliminación de animales y cómo se destruyen los restos biológicos en el laboratorio.

Queremos saber también la trazabilidad completa del transporte de muestras infecciosas –quién envió qué, cuándo, por qué ruta, con qué empresa de mensajería– y si hubo incidencias de temperatura o daños en los paquetes que no se nos han comunicado.

Exigimos acceso a los registros de bioseguridad relevantes –¿los logs de presión negativa se respetan?–, funcionamiento de los filtros HEPA –¿se renuevan según normativa?–, controles de acceso –¿quién es el responsable?–, registros de autoclaves e incineradores –¿mantenimiento, homologación según protocolo?– y cualquier incidencia registrada en las salas donde se trabaja con la peste porcina. Publicación de los informes de auditoría de bioseguridad de los últimos años; queremos saber qué deficiencias se detectaron y si se corrigieron.

Transparencia total sobre el comité científico, tanto el que trabaja habitualmente con las muestras como el que ustedes acaban de nombrar para investigar lo ocurrido: nombres, especialidad y *formación*, mandato concreto –qué pueden y qué no pueden revisar– y posibles conflictos de intereses. Curiosamente, ya sabemos que entre el comité de expertos que van a auditar lo ocurrido están el director de Cresa, el director de Biocontención de Cresa y la jefa de Infraestructuras de Cresa. ¿Se van a auditar a ellos mismos, señor consejero? Menuda chapuza, ¿no?

Exigimos también acceso garantizado a toda la documentación técnica con el fin de que la comunidad científica independiente –la independiente de verdad, no los acólitos– pueda revisarlos y, si es necesario, reanalizar los datos. Cualquier limitación de transparencia, a la que los socialistas nos tienen acostumbrados, queremos que se nos justifique por escrito, especificando qué parte no se puede publicar y por qué motivo concreto.

Nosotros no sabemos si este virus salió o no salió de un laboratorio. Lo que sí sabemos es que hay una incompetencia de gestión y un primer responsable: usted, señor Ordeig. Y es que, verás, el sector porcino en Cataluña mueve alrededor de 4.600 millones de euros anuales, que actualmente pueden pender de un hilo gracias a una gestión deficiente por parte del Gobierno socialista y gracias a un máximo responsable ausente, el señor Illa, que estaba cantando rancheras mientras la economía catalana hacía aguas.

Ahora anuncia ayudas directas al sector; ¿cuándo?, ¿cuántas?, ¿qué cuantía? ¿Las mismas ayudas que aún no han recibido los afectados por el volcán de La Palma, que viven en barracones, o las mismas ayudas que tampoco han recibido los afectados por la dana y que aún, los que las han recibido, tienen que devolverlas? ¿Qué ayudas, señor Ordeig? Porque las únicas ayudas con dinero público que hemos visto del Gobierno socialista son las que se dispensan entre ustedes en forma de mordidas en Ferraz o en prostíbulos.

Y paso la palabra a mi compañero.

Rafael Villafranca Mercé

Gracias. Presidente, *consellers*... Continuando con la línea discursiva de mi compañera María, desde VOX queremos agradecer de forma especial el trabajo realizado por todos aquellos profesionales que participan en el control de la peste porcina africana, especialmente Agentes Rurales, veterinarios, ganaderos y todas las fuerzas policiales: Mossos, policía local, Guardia Civil, Servicio de Protección de la Naturaleza y la Unidad Militar de Emergencias.

La actuación del Govern frente al brote de la peste porcina, tras escucharlo y por las noticias que vamos conociendo con cuentagotas, ha sido un absoluto despropósito. Además, la información la van proporcionando de forma sesgada. Una muestra de esto, señor Ordeig, es que en la reunión presencial que tuvo el *departament* no fuimos tan siquiera invitados ni convocados. Nuestros votantes también tienen derecho a ser informados a través de sus representantes. Todavía esperamos disculpas por ello, tras la queja que formalizamos.

Todos sabemos que existen importantes carencias estructurales en el control de la fauna salvaje, vigilancia epidemiológica y transparencia. Por eso VOX fue el único partido y es el único partido que ya les advirtió desde hace años. Todos ustedes, separatistas, socialistas –tanto monta, monta tanto–, han contribuido a la gravísima crisis en la cual nos encontramos y que seguimos pagando social, económica y medioambientalmente.

Quiero aprovechar este momento para que quede claro que han sido ustedes también quienes, en el marco de la Junta General de Seguridad, representantes del Gobierno actual de la Delegación del Gobierno de la Secretaría de Estado y de la Generalitat, acordaron dismantelar progresivamente las competencias del Servicio de Protección de la Naturaleza, del Seprona, decisión que no respondió a criterios técnicos sino a sus delirios ideológicos, y ahora lo estamos pagando todos los catalanes con un alto precio, porque ha impactado de forma grave en la capacidad operativa de la Guardia Civil en materia de protección de la naturaleza y medio ambiente.

Quiero remarcar que Seprona fue la primera policía medioambiental creada en Europa. La retirada de Seprona en nuestra región ha comprometido tareas esenciales como son la prevención, la investigación y la gestión ordinaria de cualquier problemática relacionada con la fauna, sanidad, animal, vertidos, control de explotaciones y un largo etcétera. La UME, la Unidad Militar de Emergencias, ha intervenido y su labor ciertamente es encomiable, pero su presencia está pensada para situaciones muy específicas y críticas, no para el trabajo continuado y especializado por parte del Seprona.

No es el único ejemplo. Otro son las políticas que Cataluña viene ejerciendo contra la caza, a pesar de ser una actividad que permite el control cinético de las especies. Ustedes han permitido la estigmatización de los cazadores. A pesar de ello, hoy se ha dicho, por parte del señor Ordeig, que «sobren senglars a Catalunya». Ya me dirá cómo se concilia todo esto.

Por último, hoy, por fin, el señor Ordeig ha reconocido, en la radio y aquí presencialmente, la existencia de una sobrepoblación de jabalíes. Pero no han hecho absolutamente nada; al contrario, han antepuesto, junto con sus socios, sus intereses políticos al bien común. No debe olvidarse que son miles de millones los que están en juego y muchas familias pueden quedar en la ruina.

Por lo tanto, señor Ordeig, si entiende que esta situación le viene grande, por dignidad y responsabilidad política, dimita.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, la senyora Núria Lozano té la paraula per set minuts.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. Bona tarda i gràcies, conseller i consellera, per la compareixença i per compartir amb nosaltres aquestes informacions. Des de Comuns vam expressar des del principi preocupació per la detecció dels casos i, en segon lloc, suport a les mesures preventives i de contenció per actuar amb rapidesa i eficàcia, tallar la cadena de contagis i protegir la viabilitat del sector des d'una resposta coordinada entre totes les administracions per evitar que el virus arribés a les granges amb una prioritat clara. I volem fer també un especial reconeixement per a totes les professionals i els cossos que han participat en la gestió de l'emergència i que segueixen fent-ho a data d'avui.

El sector porcí és estratègic per a Catalunya, i no només econòmicament: parlem de milers de llocs de treball, d'economia, de pagesia, de sobirania agroalimentària i d'equilibri territorial. I, en aquest sentit, cal valorar positivament la predisposició del Ministeri de Treball, encapçalat pel nostre espai polític, a activar ràpidament el mecanisme dels ERTO per força major per preservar els llocs de treball i afavorir una més ràpida recuperació econòmica posterior de les zones afectades.

Però també som exigents amb el Govern: cal el màxim de transparència, responsabilitat i sobretot protecció als treballadors i treballadores autònoms i petites i mitjanes empreses familiars, tant del sector com de la seva indústria auxiliar. Hem estat d'acord a posar en marxa una línia d'ajuts, a que vostès feien referència, així com la línia de crèdit de l'Institut Català de Finances.

És un pas necessari, però per nosaltres n'hi ha d'altres encara més necessaris, com és el manteniment de tots els llocs de treball, perquè el que no pot ser és que s'hagi prescindit ja de treballadors i treballadores mentre es parla de rebre fons públics per part de les empreses. El Govern ha de vetllar perquè no es donin ajuts a empreses que estan acomiadant treballadors o que no garanteixen que les petites i mitjanes explotacions tornaran a entrar al circuit productiu un cop superada la crisi. Com ha de vetllar per potenciar les explotacions ramaderes familiars de cycle tancat, que només representen un vuit per cent, és cert, malgrat que no depenen dels mercats internacionals, però que, en canvi, aporten valor a la qualitat del producte, la proximitat i l'arrelament al territori.

Les petites i mitjanes explotacions familiars són la baula més vulnerable, perquè viuen del flux continu de producció i tenen menys capacitat per resistir l'aturada. Es poden quedar sense liquiditat durant la crisi, i després, per risc estructural, poden quedar excloses de la represa productiva i correm el risc de que el sector es concentri encara més en poques mans. En aquest sentit, hem notat a faltar la compareixença també del conseller d'Empresa i Treball, que ja els avancem que ahir el Grup de Comuns vam registrar la sollicitud de la seva compareixença per parlar d'aquestes qüestions. Cal un escut específic amb ajuts directes, trams progressius, condicionalitat forta a les integradores i criteris territorials per garantir que aquesta crisi no acceleri la concentració del sector i la desaparició del teixit ramader familiar.

I a aquest objectiu hi podria ajudar també la utilització de la prestació de cessament d'activitat per als treballadors autònoms, incorporant com a supòsit de força major la caiguda de la facturació com a conseqüència de la PPA, una mesura que ja ha demostrat anteriorment ser exitosa.

Noves informacions també apunten a la possibilitat de que l'origen del brot es trobi en un laboratori. Necessitem i exigim el màxim de transparència. Ahir es va posar a treballar al comitè d'experts. Deixem-los treballar. Per tant, màxima prudència,

i que ningú doni explicacions simplistes, tampoc pel que fa a l'aplicació de mesures. Estem parlant d'un problema que afecta l'economia, un sector estratègic, i, per tant, no és moment d'imprudència, tampoc de fer partidisme o d'oferir respostes populistes, però sí que necessitem que l'informe sigui incontestable per tranquil·litzar a totes. I, per tant, davant d'una possible fuga de laboratori, seria positiu que la investigació la liderin entitats externes i sense cap vinculació amb l'òrgan potencialment responsable. Preferim un organisme o una agència científica independent sense cap responsabilitat de gestió sobre l'investigat.

També volem assenyalar que aquestes novetats tornen a posar sobre la taula una qüestió de fons, que és la necessitat d'una estratègia de país per superar la dependència d'un model porcí massa concentrat, amb profunda precarietat laboral, amb un impacte mediambiental inqüestionable. Cal recordar que tenim el quaranta per cent dels aqüífers del país contaminats. Per tant, un cop superem la crisi, hi insisteixo, un cop superem aquesta crisi, cal plantejar un debat a fons sobre cap a on ha d'anar el sector, un model més sostenible amb els productors locals, que no es basi principalment en l'exportació i, per tant, més digne socialment.

I, entrant en el terreny dels dubtes, pel que fa a les mesures adoptades particularment en matèria de gestió cinegètica, compartim la necessitat, en el context actual, de desenvolupar control cinegètic, però de forma ordenada i organitzada, i no basada exclusivament en la caça, sinó en totes i cadascuna de les eines de control de fauna cinegètica que puguem tenir a la nostra disposició, seguint les indicacions dels especialistes.

Sí que és cert que els últims dies hem assistit amb una certa preocupació a algunes declaracions –hi insisteixo, a algunes de declaracions– d'associacions de caçadors, perquè hi ha un punt intermedi entre l'estigmatització i la barra lliure. I, en aquest sentit, s'ha parlat de l'eliminació o erradicació del senglar, quelcom contrari a la preservació de la biodiversitat d'aquests ecosistemes, o de peticions de mesures com subvenció de llicències, suspensió de l'obligació de registre i ús de xip identificador per als gossos de caça, supressió del nombre màxim de cartutxos per càrrega, restricció d'usos diferents de la caça al medi natural, més enllà de la prohibició que vivim en aquests moments per garantir el que els caçadors han definit com a «caça segura». I ens amoïna, i molt, que l'ús d'incentius econòmics pugui anar en detriment del caràcter ordenat i organitzat del control a què feia referència i es pugui perdre de vista el seu objectiu.

Seguint en el terreny dels dubtes, diverses consideracions en l'afany d'actuar sobre les causes i no sobre les conseqüències. És cert que no tenim una llei pròpia de caça, seguim amb la regulació preconstitucional malgrat un acord de la CARPA de regulació a proposta de Comuns. I convindria recordar que el control cinegètic no és un esport. El senglar no és la causa de la malaltia, tot i que és un vector de contagi, i, per tant, eliminar el senglar de l'equació no posaria fi a les causes d'aquesta, com tampoc ho seria tancar tots els laboratoris del país o prohibir els entrepans, per fer referència a altres possibles causes de l'epidèmia.

D'altra banda, Collserola no és una zona completament aïllada i, per tant, acabar amb tots els senglars a la zona no impediria que vinguessin d'altres zones al reclam del menjar, perquè els experts en l'espècie avisen que l'única forma de reduir la població, que en aquest entorn es va reduir molt especialment durant la sequera, és evitar que els senglars es puguin alimentar als nuclis de població i posar fi a pràctiques com alimentar artificialment els animals als vedats per caçar-los després, una pràctica que també s'aplica a altres espècies cinegètiques.

Vaig acabant. Hi ha més causes de la població de senglars, com la hibridació amb porcs domèstics, que ha incrementat el nombre de cries en cada «camada», o l'abandonament de terres de cultiu progressivament substituïdes per boscos joves plens de matolls, que són un hàbitat ideal per als senglars, o la descompensació que ha suposat la desaparició de grans depredadors que mantenien l'equilibri de forma

natural i eliminaven els exemplars més febles en favor, precisament, de l'expansió de les plagues.

Alguna pregunta, molt breument, perquè d'altres ja les han contestat vostès i, per tant, no hi insistiré. Es tracta d'un virus de ràpid contagi i que es coneix científicament per una mortaldat del cent per cent, però les xifres que coneixem no responen a aquesta pauta. Els senglars trobats morts a la zona infectada són aproximadament un deu per cent de la població i, d'aquests, els positius no arriben al quinze per cent dels exemplars morts, cosa que representa només l'1,4 per cent de la població total de la zona. Quina valoració en fan?

I s'ha plantejat la realització per part del comitè avaluador d'una auditoria independent per conèixer l'origen del brot?

I, en últim lloc, poden aclarir en què consisteix bàsicament la declaració d'emergència que llegíem ahir a la premsa?

Per tant, prudència. No ens deixem arrossegar per la urgència del moment. Agafar dreceres és perillós, i mai no saps on et poden acabar portant.

Gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyora diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP. El senyor Dani Cornellà té la paraula per set minuts.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Intentaré ser breu. Primer de tot, demanar disculpes per arribar tard, perquè vinc de la Comissió de Transició Ecològica, on soc el vicepresident i som poquets, però en lloc de plorar i no anar enlloc, quan coincideixen, quan acaba una venim a l'altra, perquè venim aquí a treballar.

Dit això, bé, merci per la compareixença. Em sap greu perquè no els he pogut escoltar. Per tant, jo diré el que ja saben que solem dir. En tot cas, després em corregeixen, si m'equivoco en certs temes.

Bé, primer de tot felicitar a tots els cossos que han col·laborat i que encara col·laboren en la contenció d'aquesta pesta als radis aquests de sis i vint quilòmetres, perquè se'ls ha de felicitar i donar les gràcies per la feina que estan fent i que fan, perquè és evident que és molt important que no surti d'aquest radi.

Seguidament, el que sí que saben és que qüestionem el model, el model en si, el model agroindustrial. Perquè el que no pot ser és que a un país trontolli tot un sector, com el que està passant ara a Catalunya, per una crisi sanitària d'un animal en concret. I al país el sector agrícola, el sector agroalimentari, està trontollant per aquesta crisi, i això ens demostra que no s'han fet unes bones polítiques i que això ve de lluny, que al final no s'ha diversificat. Tenim una sobirania alimentària entre un trenta i un quaranta per cent. Tenim un sector porcí que representa un tant per cent molt alt dintre del sector agroalimentari. I, alhora que exportem moltíssim porc cap a fora, hem d'importar moltíssims altres aliments perquè no els produïm a casa nostra, un «sensesentit».

Per tant, que aquesta crisi també serveixi per qüestionar-nos el model que tenim de país i de sobirania alimentària. Perquè posar tots els ous a la mateixa cistella com es fa en aquest país –al sector turístic, al sector del porc...–, doncs, després, quan venen crisis com la covid..., mirin què va passar amb el sector turístic; ara aquesta crisi, mirin com trontolla tot. Doncs potser el que s'ha de fer és diversificar i pensar en futur i no en clau de bombolla especulativa.

De fet, és un sector que els experts sempre han dit que aquesta bombolla duraria uns vint anys; no en queda..., «duraria vint anys», de fet, per les crisis que han patit altres països també vinculades a aquesta pesta. I això acabarà passant, i després hauré de decidir què fem aquí; per tant...

Els hi recordo que, per exemple, fins fa poc, la Llei 17/2021 establia una moratòria per limitar la densitat ramadera. Teòricament aquesta llei va finalitzar a mitjans

d'aquest any. Espero que el Govern pensi com solucionar el tema perquè aquesta llei en aquell moment es va fer per les conseqüències del sector porcí en alguns municipis, de fet, a uns quantes desenes de municipis, i creiem que el problema no s'ha solucionat i la moratòria sí que ha finalitzat.

Quan fas una concentració, una concentració del sector, que és el que ha passat en aquestes darreres dècades a Catalunya, després passa el que passa. Venim de 21.000 explotacions a unes 4.500. És a dir, una concentració inaudita, de menys de 3 milions a més de 8 milions, i això en poques dècades. El vuitanta per cent dels ramaders que engreixen aquests porcs no són ni els propietaris dels porcs. És un model totalment obsolet. Per tant, nosaltres el que pensem és que, aprofitant aquesta crisi, parlem-ne, establim una nova moratòria, no només per als municipis afectats per les aigües contaminades per nitrats, i que aquesta crisi almenys serveixi per a això.

I ja referent a la crisi en si, s'ha de garantir que totes les ajudes públiques que doni la Generalitat de Catalunya han d'estar condicionades al manteniment de tots els llocs de treball. Aquesta crisi no pot servir d'excusa per perdre ni un lloc de treball. No només aquests 450 primers treballadors de Santa Eugènia de Berga, que espero que se'ls aculli amb l'ERTO, sinó per a qualsevol petita i mitjana explotació que precisament són els que tenen menys culpa de tot plegat, que no serveixi encara per concentrar més el sector. Per tant, tots els ajuts per garantir que no plegui cap treballador ni cap petita i mitjana explotació.

És curiós, però, que sí que és un sector que té un poder, un poder que no tenen d'altres, i això ho han de reconèixer, perquè en tan pocs dies treure un ajut de 20 milions d'euros, doncs, bé, ja ens diu el poder que té el sector porcí en aquest país. I no és que qüestionem l'ajuda, si va vinculada a no perdre cap lloc de treball, però sí que parlant amb altres ramaders i pastors ens deien: «Ostres, per la llengua blava, un sector molt més minoritari de ramaders, no hi va haver aquesta rapidesa ni aquestes ajudes econòmiques.» Per tant, sempre estem en el mateix: el qui mana rep més ajudes, i els petits, les petites i mitjanes explotacions, sempre queden a la cua.

I referent al tema del laboratori Cresa-IRTA nosaltres considerem molt positiu que s'hagi creat aquest grup d'experts independents, que presentin les seves conclusions en el temps que faci falta. El que sí que..., sense tenir una bola de futur, dos més dos fan quatre, excepte els dels senyors i les senyores d'extrema dreta, que dos més dos fan cinc, els seus científics diuen; els nostres no, els nostres diuen que dos més dos fan quatre. Però esperem les conclusions i després, si cal, sí que s'haurà de veure quines responsabilitats té cadascú, entenent que això és una empresa pública i, per tant, esperem a veure els resultats abans d'avançar-nos als esdeveniments. Però sí que ens preocupa, eh? –sí que ens preocupa–, pel que hem anat llegint.

Bé, i ja per acabar, repetir que gràcies a tots els professionals per la feina feta i les actuacions que, per ara, han evitat un mal major.

Gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per set minuts té la paraula del senyor Manel Ezquerria.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Consellera, conseller... Bona tarda a tothom. Una salutació a tots els membres dels equips del Departament d'Interior, del DARPA, així com al públic que ens acompanya o segueix la compareixença via estríming. En política sabem que hi ha moments on el debat dur, la confrontació i fins i tot el joc estratègic, malauradament, han entrat a formar part de la normalitat, i probablement en segons quins moments això es podria entendre; bé, cadascú és lliure de fer el que vulgui, però en el que ens ocupa no sé si hi ajuda en res.

Avui estem parlant d'explotacions familiars i llocs de treball i d'un país rigorós que s'ha guanyat el respecte amb les seves produccions agroalimentàries al llarg de molts anys. Estem parlant de persones que s'aixequen cada dia per tirar endavant la seva granja, que han invertit el seu patrimoni i el seu futur i el futur dels seus fills en una activitat que és molt més que un negoci: és una manera de viure. I també dels treballadors de la indústria agroalimentària, que el seu lloc de treball també és un patrimoni; els treballadors..., el seu lloc de treball és un patrimoni.

Quan una crisi sanitària sobrevinguda com la pesta porcina africana ens colpeja, no només s'hi juguen els números d'un balanç econòmic, s'hi juguen la continuïtat de la seva explotació i la tranquil·litat de les seves famílies. I, en aquest context, convertir el patiment i la incertesa actual del sector en una eina de confrontació política no només no ajuda, sinó que no aporta res, ni serenor ni esperança a qui més ho necessita, que en aquests moments els ramaders així ho demanen. I creieu..., vinc d'un territori que ens ho demanen insistentment.

Perquè des de la ciutadania en general fins al sector en particular el missatge que ens arriba és justament el contrari del que alguns han volgut dibuixar avui. Ens arriba que el Govern ha estat i està present i que tenen confiança en que hi estarà per al que convingui. Afegir que el Departament d'Agricultura ha estat al peu del canó des del minut zero, amb transparència, amb diàleg constant amb els ramaders, amb el sector i amb tots vostès, amb nosaltres, ens ha tingut informats en tot moment, i destacant també la bona comunicació que hi ha hagut amb els mitjans de comunicació perquè la ciutadania tingués l'última hora en tot moment.

Ens arriba que hi ha hagut coordinació real i efectiva amb el Departament d'Interior, amb els Agents Rurals, els Mossos d'Esquadra, Protecció Civil, els alcaldes de tot el món local i els cossos implicats. Evidentment, caminant de la mà amb el Departament d'Economia i el de Territori, Presidència, Empresa i Treball i Universitats. I el president liderant totes les actuacions, perquè així ho han vist, que ha estat en contacte per videoconferència constantment.

Dit això, un petit resum que avui s'ha explicat i ha anat modificant alguna cosa de les que tenia apuntades. En primer lloc, cal deixar clar un missatge essencial: la pesta porcina africana no és transmissible a les persones ni pel consum de carn ni per proximitat territorial. Aquest missatge de tranquil·litat s'ha repetit constantment i creiem que és una de les prioritats comunicatives des del primer moment.

I dit això, resumint-ho en cinc punts: primer, detecció precoç i activació immediata del protocol. El protocol que existia; en algun moment algú va apuntar que ni existia. El protocol el primer dia el vam veure, cent quatre pàgines no es fan en una nit; el protocol que ja existia segurament des del Govern anterior. Catalunya ha sabut en tot moment detectar el focus a temps i segurament, gràcies a aquests protocols dels Agents Rurals, amb qualsevol animal mort, portant-lo a analitzar, es detecta de manera..., al primer moment, *vamos*. Portem confirmats tretze senglars, tots dins del mateix radi d'afectació. Això ha permès activar de manera immediata els protocols amb una resposta coordinada.

Segon, contenció territorial contundent i proporcional. El Govern ha prioritzat un objectiu clar: confinar el virus i evitar que entri a les granges. S'ha delimitat una zona de risc de sis quilòmetres, com sabem tots, amb tancament total de l'accés al medi natural i la suspensió d'activitats, i una zona de vigilància de vint quilòmetres amb restriccions proporcionades. A la zona afectada, com s'ha explicat, hi ha cinquanta-cinc explotacions porcines sota vigilància, totes amb anàlitzes recurrents negatives fins al moment. O sigui, les coses estan funcionant.

Tercer, desplegament d'un dispositiu humà i tècnic sense precedents. S'ha activat un dispositiu amb més de mil efectius. La consellera –crec que ja ho ratificarà després– ha confirmat que no són mil, sinó que, en el conjunt dels seus torns, 2.620 efectius han estat o estan treballant per garantir tota la coordinació.

Quart, transparència, ciència i auditoria independent. El Govern ha activat una auditoria independent amb un comitè d'experts de prestigi internacional per revisar els protocols, instal·lacions i procediments. Aquesta decisió reforça la confiança del sector una vegada més, de la ciutadania i de les institucions europees, que és el que hem d'estar buscant entre tots, que confiïn en tal com es treballa aquí.

Cinquè, defensa del sector i la protecció econòmica. El Govern ha deixat clar el compromís ferm de no deixar ningú enrere. Els 50 milions a través de l'ICF per a emergències ja disponibles, la nova línia d'ajuts de 10 milions ampliables a 10 més, mesures de suport a la gestió de la fauna salvatge i l'activitat cinegètica, amb reunions amb les societats de caçadors per a activar la reducció dels senglars, i treball intens amb el ministeri i la Unió Europea per preservar la regionalització, tan important per mantenir oberts els mercats, treballant per garantir que les granges catalanes continuïn exportant amb normalitat.

I, per acabar, avui podem afirmar amb responsabilitat que la situació està sota control, que s'ha actuat amb rigor, transparència i humanitat. Humanitat que fa falta, en aquest cas, perquè estem parlant de persones que són les que estan al capdavant de les explotacions. I creguin-me que ho passen malament, alguns pensant en les inversions que tenen i els crèdits que tenen per pagar. I el Govern ha estat i continuarà estant al costat d'aquest sector en aquesta carrera de fons. Perquè aquí no hi ha només dades ni protocols; ho repeteixo, són persones, i les persones s'hi juguen el futur. La millor política és la que aporta solucions, esperança i confiança.

Les crítiques infundades es combaten amb treball, rigor i transparència, i creiem que s'està demostrant clarament, mai amb missatges catastrofistes, amb un relat que es contradiu totalment amb el que ens arriba per part del sector, no només del sector del primer front –els ramaders–, sinó de tot el sector que hi ha al darrere: de la indústria agroalimentària i de la ciutadania en general. I voler donar la culpa a la gestió política creiem que és un error, una precipitació, més encara quan veiem de la manera que s'està gestionant des del minut zero.

Moltes gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn per part dels consellers per a respondre les preguntes o fer les consideracions que creguin més oportunes per una quantitat de temps de vint minuts, que se'ls repartiran com vostès voldran. Té la paraula el senyor conseller d'Agricultura.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, president. Bé, un agraïment per totes les reflexions i comentaris. Una reflexió general, jo crec, perquè molts de vostès s'han referit a molts temes que són coincidents. Jo crec que és important que el Govern pugui dir què és el que coneix, què és el que pot fer, i també que els hi pugui dir que hi ha coses que no els hi podem respondre en aquest moment i que esperem que entre tots en puguem tenir les respostes els propers dies i que anirem informant. I..., un exercici de transparència amb els ciutadans. Avui hi ha coses que no les sabem. I avui hi ha coses que jo, per descomptat, que no soc expert en pesta porcina africana, que no soc expert en laboratoris de nivell 3, que són dels més segurs de tota Europa i de tot el món, doncs, que no sabem.

I, per tant, jo els hi dic: posem nosaltres unes propostes sobre la taula i els convidem a vostès a que puguin també dir com les veuen, que alguns ja ho han fet. I agrairia també que després d'un «això no ho veig prou bé» vingui un «jo ho faria així». I amb tota honestedat ho he dit, això. Disposats a incorporar propostes, accions, que n'hi ha i que n'hi haurà moltes, perquè això durarà, que puguin anar en la bona línia i que puguin també generar un clima de confiança.

Reflexions generals respecte al que han dit. Estem en alerta sanitària. Mentre duri l'alerta sanitària, el Govern actuarà amb responsabilitat i intentarà gestionar de la millor manera possible, com hem fet des del primer dia, amb tots els fronts oberts que tenim, que són molts –són molts. Som conscients de l'impacte a tots nivells que això té. I vostès ho han dit i ho comparteixo totalment, en som conscients. No entrarem en retrets. Jo crec que ara no és el moment dels retrets –no és el moment dels retrets–; és el moment de centrar-nos en la gran professionalitat dels treballadors.

I els hi diré una cosa: jo em sento hereu del conseller Mascort, em sento hereu de la consellera Jordà, em sento hereu de la consellera Serret, em sento hereu del conseller Pelegrí, i en algunes coses discrepem i algunes coses intentarem fer-les millor. I em sento hereu, que vaig parlar amb ell, del conseller Marimon, que també li va tocar gestionar una pesta porcina africana, amb 1 milió de porcs sacrificats. Escolti, i tots aquests responsables polítics van deixar empremta, amb encerts i amb errors, com faré jo, però, si us plau, hi ha unes institucions, hi ha un creixement de l'Administració, hi ha uns professionals, hi ha uns protocols i hi ha unes infraestructures que han vingut per quedar-se, i avui estem millor del que estàvem fa deu anys, fa vint anys, fa trenta anys. Llavors, compte amb portar les coses a l'extrem per posar-ho tot en qüestió i per dir que tot és un desastre.

I amb humilitat els hi dic, eh?, que, escolti, hem d'intentar, d'una crisi, també veure quines coses es podien haver fet millor, segur. Però també alerta –alerta–, perquè hi ha caçadors que fan batudes tots els caps de setmana. Per tant, posem en valor la bona feina que ja s'està fent, hi ha gent que ja està treballant en aquest sentit.

Aprofito, que me n'he descuidat: responsables de la Federació Catalana de Caça que estan aquí, no els he saludat al principi. Gràcies per estar aquí. Vaig demanar la llista i me l'han passat... Gràcies per estar aquí. Gràcies per la feina.

Ja ho he dit: perjudici, diputada, cap ni un; al contrari. Jo ho vaig explicar l'altre dia. El meu avi va ser el primer president de la Federació Catalana de Caça quan es van crear les federacions autonòmiques. Per tant, ho conec molt bé. I, per tant, jo soc dels que diuen: «Home, però no pot ser que siguem l'única comunitat autònoma d'Espanya que no tingui una llei pròpia de caça.» Les coses han canviat, el món ha canviat: les exigències en com fem l'activitat del control cinegètic, de la caça, la competició, totes les persones, tots els col·lectius que hi han de participar... Per tant, ho tinc claríssim, és que són part de la solució, només faltaria –només faltaria. I ho defensaré davant de qui faci falta, només faltaria. Ara, no sé qui ho ha dit... De qualsevol manera? No. Som un país modern, estem al segle XXI, fem-ho el millor possible.

Per tant, escolteu, ens hi juguem molt. Estem en alerta sanitària. Jo crec que ens podem haver equivocat en coses, però donar la cara des del primer dia ho hem fet. Amb vostès ens hem trobat, han tingut la informació de manera puntual, regular. Hem donat instruccions als equips de que no els hi faltés cap mena d'informació. S'han reunit, conjuntament amb nosaltres, amb el sector. Els hem convocat a reunions amb el sector, que no s'havia fet tampoc mai. Hem actuat. Hem pres decisions. I, per tant, en aquest sentit, convidar-los també una vegada més a continuar, a que puguem continuar prenent aquestes decisions jo crec que amb una mobilització històrica. Perquè vostès saben...? Diu: «L'UME, sí, no...» Quinze cossos, forces de seguretat i col·lectius, aquí... Quin missatge vam donar? Escolti, els que en saben ens van dir: «Les primeres vint-i-quatre hores són crítiques per continuar el focus, perquè no surti dels sis quilòmetres. Foteu aquí qui faci falta, d'on faci falta. I tancar si fa falta amb persones, cotxes, tanques, el que faci falta, perquè us ho jugueu tot a les primeres vint-i-quatre hores.» Llavors..., van ser els primers dies. Bé, això hem fet, eh? Hem escoltat els que ens deien com havia anat i ho hem fet així.

Que ens hi juguem molt –ja ho he dit. La prioritat continua sent –prioritat, prioritat, prioritat– el focus. Continua sent això, perquè és que, si se'ns escapa, llavors estarem en una altra fase, i vostès ens diran «se'ls hi ha escapat», eh? I, per tant, en això estem.

I risc zero –perdoni, també ho dic aquí– no existeix: risc zero no existeix perquè s'escapi el focus; risc zero no existeix perquè un laboratori pugui tenir un problema, si és que és el cas; risc zero no existeix perquè hagi pogut venir un menjar amb no sé què no sé «quantos» –i llavors m'hi referiré, a això, eh? I, per tant, focus, reobertura de mercats, sector, origen –prioritats.

Donar la cara, liderar... Diu: «No han liderat.» Bé, doncs si no hem liderat... Hem fet venir tots els cossos de seguretat i d'emergències de tot Espanya. Ha vingut tothom, tothom, tothom, tothom: la Comissió Europea, han vingut els del ministeri, ha vingut... Home... Segur que potser alguna cosa... Dirà: «No, és que havien d'haver passat vostès a davant, no el ministeri.» D'acord, els hi accepto. Però, ostres, també ponderem una mica les coses, no?

Què més? Jo, de veritat, he intentat des del minut u... No soc expert, no soc científic. L'origen del brot..., jo sempre ho he dit: prudència. Clar, però em pregunten 48.000 vegades: «L'origen..., es pot descartar no sé què?» Escolti, no es pot descartar res. Es pot descartar el laboratori? No. Es pot descartar l'origen natural? No. Es pot descartar un menjar no sé què? No. Hi havia un informe del ministeri de fa no sé quant temps, d'un any i mig, que deia que l'excés de porcs senglars a les zones d'alta capacitat era un factor de risc d'entrada de PPA? Clar. Però bé... Però jo dic: nosaltres ho hem de decidir?, vostès ho han de decidir? Jo crec que no. Nosaltres hem de dir quines persones s'han de posar a vigilar.

I llavors diu: «Escolta, l'auditoria és de casa, és de fora, és no sé què...?» Escolti, quatre persones de reconegut prestigi que no tenen res a veure amb l'IRTA ni res a veure amb el Cresa, amb una coordinadora del CISA, que a més a més forma part del laboratori de referència del ministeri. I no hi ha..., tots els ulls científics, tots els ulls dels màxims especialistes de la Comissió Europea, del ministeri, dels laboratoris d'Europa, d'Espanya, de Catalunya estan en això. La Guàrdia Civil i els Mossos d'Esquadra estan en això. Per tant, no es preocupin; si jo crec que, aquí, d'informació i portes obertes i estora vermella per demanar informació...

Ara, qui ho ha de demanar? Nosaltres? Jo crec que nosaltres hem de decidir com obrim les portes, quines empreses, quins especialistes, quins científics venen a escatir això. Quines preguntes ens hem de fer? Diu: «Escolti, s'ha de mirar un centre d'investigació que no està al Cresa.» Que ho mirin. «S'han de mirar les obres que es fan al costat.» Doncs que ho mirin. «S'han de mirar els protocols.» Ells han de decidir què és tot lo que s'ha de mirar. I tota aquesta bateria de preguntes que m'ha fet..., és que, em sap greu, jo no els hi puc contestar. Hi ha un pla d'auditoria que diu tota la relació de les coses que s'han de mirar. Pensin que aquests laboratoris tenen unes certificacions molt exigents, tenen una ISO no sé què..., que ara també ja s'ha demanat a l'ISO que també vingui. I també, doncs, tot això servirà... Divendres venen els tècnics, un equip de la Comissió Europea, del laboratori de la Comissió Europea, que és un laboratori de Madrid que és el de referència de la Comissió Europea, que vindrà també a demanar informació.

Entenc que lo primer que haurem de fer és dir: «Miri, nosaltres tenim tot això. Què més...?» Ells potser diuen: «Doncs mira, ens sembla bé, no ens sembla bé, necessitem més informació...» El que faci falta –el que faci falta–, només faltaria. Però també prudència –prudència. Avui no ho podem confirmar. Deixem temps perquè puguin treure les seves conclusions. La setmana que ve tindrem un primer informe, el podran mirar. Però prudència, perquè depèn de la informació que tinguem, la setmana que ve estarem parlant d'una altra cosa. I a mesura que anem tenint informació, doncs, ja anirem dallò, no?

Bé. Aviam, ràpid. Diputada d'Esquerra, totalment d'acord: estem aquí per parlar d'això, només faltaria –només faltaria–, i, per tant, per donar la cara i comparèixer amb tots vostès.

Jo crec que aquí alguns heu parlat del model. Poden dir-ho, per descomptat, però jo crec que ara no toca posar en qüestió el model agroalimentari, que és el primer

sector de l'economia; que necessitem suficiència i seguretat alimentària i, per tant, això ho sabem fer bé i som referents al món.

Diputat de la CUP, que l'altre dia ho vam dir... Diu: «Tenim dèficit comercial alimentari.» No. Jo sempre dic que tenim superàvit alimentari, que tenim un cent cinc per cent. Però és evident: som excedentaris a nivell de carn, som deficitaris en altres cultius. Diu: «No ho hem de fiar tot a la carn.» D'acord, però no produïrem tot lo que mengem; és impossible, això. I, per tant, vegem també en quin sector som referents.

I el problema del porcí no és la quantitat: és la sostenibilitat, l'economia circular, la innovació. Ara m'ho estava mirant, mentre ho deia. Sabeu quant ha crescut el...? Hi ha molts porcs, han crescut molt. M'he mirat el cens del porcí: els últims deu anys, ha pujat, ha baixat? (*Pausa.*) Els últims deu anys... Fa deu anys teníem 7,4 milions de porcs a Catalunya i l'any passat vam tancar amb 7,9 –de 7,4 a 7,9 en deu anys. No tenim més porcs. Aquí el gran repte que té el país és com fem economia circular, residu zero i, per tant, som capaços de reduir l'impacte, que el té, del sector porcí. Per tant, podem parlar del model, però jo crec que..., ara ja només ens falta que ens posem a parlar d'això, no?

El temps, el temps de la zona. Aviam, diputada, quan no surti cap més focus, un mes, s'acaben les restriccions a nivell criteri Unió Europea. Si ho dic bé, eh?, directora... (*Veus de fons.*) Dos mesos des del punt de vista de la Xina, de les restriccions de la Xina. Un any –un any–, país lliure de PPA, Espanya, un any sense cap cas, a nivell comercial. M'entén? O sigui, perquè m'entengui, el Govern de Xina ens diu: «Vostè m'ha d'immobilitzar aquests vint quilòmetres», eh? Per tant, també Xina demana les seves restriccions, d'acord? Però una cosa són les restriccions de les granges, una altra cosa són les restriccions al dallò, que per això hem d'aconseguir la regionalització.

El senglar. Ja ho ha dit. Escolta, el milió d'euros estan adjudicats. Està a la web del departament, ho poden mirar. Ja estan adjudicats, ja s'han donat, d'acord? A més a més, crec que fa tres anys que es feia i, per tant, sí, ha sigut coincidència, eh?, però anem cap aquí.

Els caçadors, ja ho ha dit. Com han anat les reunions dels serveis territorials. Ja havíem començat. És que el primer dia... No sé si al cap de vint-i-quatre hores la Federació Catalana de Caça ja ens va trucar i es va posar a disposició: «Escolta, en què podem ajudar?» Dic: «Doncs a fotre batudes. I, als vedats, doncs, a intensificar l'activitat.» I hi estem parlant permanentment, perquè és veritat que tenim problemes amb alguns punts logístics –(*adreçant-se a la consellera d'Interior i Seguretat Pública*) eh que em deixaràs una mica més...?, per a la dallò, eh?–, perquè alguns punts logístics no volen portar la carn fora de Catalunya. Per tant, estem intentant resoldre tot això.

Coneixia la informació del ministeri prèvia a l'informe? La coneixíem. Just abans..., també els hi haig de dir, eh?: la vam conèixer el mateix dia que va sortir, abans de que es publicués.

Defensa de les institucions, ha dit. L'origen. Lo dels treballadors, que també responc a la preocupació de la CUP, de Comuns, d'Esquerra. Bé, el president ho ha dit: les ajudes aniran vinculades al manteniment dels llocs de treball. És un tema que ens preocupa? Sí, d'acord?

El Partit Popular, bé, crec que..., m'ha agradat que reconegués que de diàleg n'hem tingut amb tots vostès. I jo he estat molts anys al seu lloc –ho saben– i, per tant, valoro moltíssim que el Govern informi i que hi hagi un..., bé, que es compti amb el Parlament i que es compti amb els grups de l'oposició.

Ha dit lo de l'origen de l'entrepà. Molta gent n'ha parlat durant tots aquests dies i, per tant, alguns amb més encert que d'altres. Jo he dit que en això he intentat ser molt prudent. Em deien: «Rebutja la teoria d'això?» Jo no rebutjo res. Prudència. Deixem treballar els professionals. I, per tant, veurem.

Total col·laboració amb la investigació dels Mossos d'Esquadra, com he dit ja, i de la Guàrdia Civil en tot lo que ens diguin. Vam fer una reunió amb les comunitats autònomes. Jo vaig suspendre la reunió... Vaig parlar amb el conseller d'Agricultura d'Aragó. La directora parla amb la directora general d'Aragó per informar. Teníem una reunió, que la vaig haver de suspendre, amb ell ahir. Vam fer reunió amb totes les comunitats autònomes de l'Estat i amb el ministeri per informar de com estan les coses. Jo només tinc paraules d'agraïment per al conjunt de les comunitats autònomes, de l'empatia i dels oferiments i de l'ajuda que ens han donat. I si aquí creuen que s'ha de fer alguna mesura per millorar aquesta coordinació de la part que ens toca a nosaltres, doncs, a disposició, d'acord?

Els caçadors són part de la solució –ja ho ha dit.

I VOX, bé, lo de l'origen, m'ha fet aquestes preguntes sobre l'origen. Ja l'hi he dit: no ho sabem –no ho sabem, no ho sabem. Quan tinguem informació els hi donarem. Jo crec que no ens toca a nosaltres, d'acord? I veurem.

I els Comuns, llocs de treball, lo de les granges... Llocs de treball i granges i ramaders, eh?, també, que aquí també és el que ens preocupa. L'origen, el mateix. El model, també. I la declaració d'emergència i l'acord de govern el que deia és que, si hem de fer compres públiques, que puguem fer compra d'emergència, per tant, que la puguem fer ràpid, eh? Em referia a això. Haurem de fer tancats, hem de fer compres de materials, hem de fer desinfecció. Bé, totes aquestes mesures, que les puguem fer. I jo crec que ja està.

I, diputat socialista, escolta, gràcies. Importància del sector. No afecta la salut de les persones. Agraïment als col·lectius. Per tant... (*Veus de fons.*) Ah, sí, sí, eh?

I, per tant, jo en principi ho deixaria aquí. Li passaré la paraula a la consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí. En els quatre minuts que em queden sí que vull respondre a algunes qüestions que han sortit.

Amb relació a com s'està duent l'estratègia d'intervenció del Cos d'Agents Rurals, que preguntàveu per part de Junts, i si s'havien abatut animals o no se n'havien abatut, aquí lo important és que durant tota la primera intervenció de la primera fase del PAGI, del pla d'intervenció que han coordinat els Agents Rurals, en el nucli dels sis quilòmetres, és a dir, la zona crítica, aquí, per recomanacions de la pròpia Unió Europea, que va fer la visita i en va estar fent el seguiment en aquesta primera fase, no s'han fet batudes d'animals. Els animals que s'han abatut dintre d'aquesta zona eren aquells que havien estat ferits per col·lisió o per algun tipus d'accident amb algun vehicle. Aquests sí que s'han abatut i s'han traslladat al Cresa.

Les captures han començat..., de fet, es van iniciar ahir i s'estan duent a terme en tot lo que és el radi fora dels sis quilòmetres, fins als vint. Aquí és on s'està treballant amb aquesta estratègia que està desplegant el GECA, que té un total de trenta-set agents, a dia d'avui trenta-set agents formen part del grup especialitzat del GECA. De fet, hi ha un pla estratègic dels Agents Rurals, que volem arribar als 1.300 agents rurals a Catalunya. I també sortirà ara una convocatòria extraordinària per reforçar el GECA.

Aquí també dono resposta a lo que deia la diputada d'Esquerra Republicana amb relació al conveni de Lleida. No farem aquest conveni perquè no té cap sentit, perquè el GECA treballa al conjunt del territori. Ara és veritat que està enfocat a la problemàtica de la PPA, però això no treu que s'estigui treballant en qüestions específiques a requeriment o bé del DARPA o a requeriment també dels ajuntaments. Per tant, el conveni com a tal, no, però sí que reforçarem, amb una convocatòria extraordinària, el nombre d'agents que treballen, especialitzats, en el GECA i també, doncs, al conjunt del Cos d'Agents Rurals, amb el seu pla estratègic, que arribarem als 1.300 el 2030, d'acord amb la planificació.

Ha fet referència a una qüestió de que havíem menystingut els diputats i diputades de la Comissió d'Interior. Vostè mateixa s'ha respost, perquè jo no diria

mai que, perquè aquí no estigui avui la diputada Cañigueral o el diputat Pep Vidal, menystenen la consellera d'Interior. Nosaltres informem quan les emergències són les nostres. És a dir, les emergències... (*Veus de fons.*) No, no, perdoni. (*Veus de fons.*) No, no. Ja em contestarà, però deixi'm parlar. És a dir, nosaltres, quan les emergències són del Departament d'Interior –les sis danes que hem tingut, les activacions de les alertes, l'incendi greu que vam tenir a Vilanova i la Geltrú–, informem a tots els diputats. El que li dic és que vostè mateixa s'ha respost, perquè avui estan aquí les dues diputades del DARPA, que són de la comissió de..., les dues diputades. (*Veus de fons.*) Sí, estan aquí les dues diputades. I, per tant, això què vol dir? Que com a diputades –com a diputades– han prioritzat que estigui el Departament d'Agricultura, que és qui fa l'emergència i qui coordina l'emergència, no és el Departament d'Interior. Per tant, el Departament d'Interior no té cap menysteniment cap als diputats d'Interior. És el DARPA qui informa els diputats de la comissió. I compareixem aquí conjuntament ambdues comissions per informar a tots els diputats d'ambdues comissions sobre la feina de suport –de suport, que no de coordinació– de l'emergència que fa el Departament d'Interior. Per tant, menysteniment per part de la consellera cap a la Comissió d'Interior, això no li puc acceptar que ho digui.

Per altra banda, vostè feia referència a la necessitat o no de disposar de mitjans de la resta de l'Estat. Miri, jo aquí –ho sento molt–, igual que li defenso que no hem de mantenir teories «conspiranoiques» amb relació a l'origen del virus ni estigmatitzar la recerca ni més..., tampoc hem de mantenir teories «conspiranoiques» amb relació a que vinguin a ajudar-nos els banders d'Andorra o vingui a ajudar-nos la unitat militar de l'UME o vingui a ajudar-nos la Guàrdia Civil, en aquest cas, que ha vingut amb la unitat canina. Per mi tot això són recursos, recursos de l'Estat del qual formem part, que, a més, són recursos que han optimitzat l'operativa, que han treballat de manera coordinada i estan treballant de manera coordinada sota el comandament de l'inspector Antoni Mur i del Cos d'Agents Rurals. I, per tant, escolti, jo li agraeixo molt al *teniente coronel* Núñez la feina que està fent aquí de la mà del Cos d'Agents Rurals. I a mi no em molesta això, i menys en una situació com la que hem viscut, d'emergència. Per tant, «conspiranoiques» no ho som ni vostè ni jo. I, per tant, dir que que vinguin aquí els recursos de l'Estat és espanyolitzar Catalunya, home, em sembla que està una mica fora de lloc.

Ciència, transparència, que és lo que nosaltres hem fet avui aquí: dos consellers, comparèixer des de la transparència. Per altra banda, coordinació de mitjans. Ens hem deixat les ADFs. Les ADFs han fet una tasca clau i fonamental en tot el suport de l'operativa des del centre de comandament avançat. Per cert, a Torreferrussa, és a dir, des del primer moment, la coordinació de la intervenció –que no de l'emergència, de la intervenció– l'ha portat el Cos d'Agents Rurals. El centre de comandament avançat aquesta vegada ha estat a Torreferrussa, perquè és el cos operatiu del Departament d'Interior que ha fet la feina.

I simplement apuntar que quant a la presència i al lideratge que han tingut, en aquest cas, els diferents operatius, sí que destacar que totes les emissions de vídeos que s'han fet van començar l'1 de desembre amb els Agents Rurals explicant el dispositiu de contenció de la PPA. Van seguir els Mossos d'Esquadra explicant el dispositiu de contenció del brot de pesta porcina africana amb els controls que hem explicat. Va seguir Protecció Civil, amb el Cecat. Les policies locals també han tingut intervenció per la tasca de coordinació que n'han fet. Una altra vegada el 5 de desembre, Agents Rurals, consells a la ciutadania, molt importants durant el pont per evitar la propagació. No podem deixar de banda que el vector humà incideix en la propagació del virus i, per tant, això era molt important controlar-ho. I hem seguit, no?, amb els Agents Rurals explicant el dispositiu de suport aeri, els Agents Rurals explicant quina era l'operativa per a la contenció del brot. I, per tant, un protagonisme per a tots els cossos

i les operatives i agents que hi han col·laborat, però aquí qui ha gestionat la coordinació de l'emergència han estat els Agents Rurals pel que fa a la intervenció.

Ha sorgit també per part de la diputada d'Esquerra Republicana, i no m'ho vull deixar, molt ràpid, el tema de la investigació. Miri, la investigació en aquest cas és conjunta, és conjunta pel Cos de Mossos d'Esquadra i és conjunta per la Guàrdia Civil. A dia d'avui s'han presentat les diligències prèvies i s'ha demanat el secret d'actuacions. Aquesta és la informació que li puc donar.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Gràcies, consellera. Ara començarem lo segon torn. Són tres minuts per cada grup parlamentari. Potser ja és hora que mos cenyim al temps. Crec que ja hem sigut prou benvolents, que cadascú ha pogut dir lo que ha volgut. En aquest sentit, entenem que la transparència és bàsica en aquesta comissió i en el tema que estem parlant, però bé, ara ja podem començar a ser una miqueta més estrictes; este segon torn són tres minuts, i tres minuts i prou. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la secretària Irene Negre té la paraula... (*Veus de fons.*) Perdona, de Junts.

Irene Negre i Estorach

President, vostè no sap com traure'm minuts...

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

És que me fique nerviós...

Irene Negre i Estorach

...ni com controlar-me i canviar-me de grup. (*L'oradora riu.*)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies també als consellers per comparèixer aquí en seu parlamentària i donar explicacions de la crisi, d'una nova crisi que tenim a hores d'ara sobre la taula. Val a dir que cal posar en valor el cos d'emergències que tenim al nostre país. Cal posar en valor tots els tècnics dels departaments implicats que han treballat colze a colze, evidentment, amb el Govern que els ha liderat, i hem demostrat una vegada més que estem preparats com a país per tirar endavant aquestes crisis.

També val a dir, conseller, que és el departament de les crisis. Em sap greu, però cada quinze dies li surt una crisi nova. Esperem que d'aquí quinze dies no n'hi surti una altra, perquè al final n'hi ha per marxar corrents, no?, que diu aquell.

Vostè ens ha dit abans, ha parlat de la captura dels senglars. Comentava que s'estan avaluant quants senglars tenim a hores d'ara a Catalunya, i al mateix temps ha comentat que s'havia de reduir un cinquanta per cent la població de senglars. Caldria que quedés clar si realment tenim unes mesures sobre la taula, si es tindran en compte els caçadors. A més a més, nosaltres des de Junts ja hem aportat també propostes; a banda de fiscalitzar i poder dir allò que no trobàvem que es feia bé, hem aportat propostes, com la regionalització dels vint quilòmetres.

També continuar insistint en este mercat exterior, també amb mitjans tècnics i econòmics per als caçadors amb aquestes mesures concretes per tal d'ajudar en aquestes sobrepoblacions. Continuar negociant el manteniment del preu del porc, que és importantíssim. Les ajudes al sector, que vostè també n'ha parlat. I aquesta auditoria externa, perquè considerem que és totalment necessari que es faci una auditoria externa.

Nosaltres sabem que vostès ara han de gestionar la crisi. Saben que hem demanat una comissió d'investigació, que això ens permetrà fer-ne l'avaluació pertinent *a posteriori* de com han succeït els fets i com hem d'actuar en properes crisis, si cal canviar algun protocol.

Nosaltres només li podem demanar que defensi el sector al món, que defensi el sector també a Madrid, perquè la història ens ha demostrat que, quan les decisions de Catalunya passen per Madrid, Catalunya sempre perd. Per tant, li demanem que, conseller, com a conseller de la Generalitat de Catalunya, exerceixi aquest lideratge

també i planti cara a Madrid quan sigui necessari, perquè tenim en joc quaranta mil llocs de treball, tenim en joc grangers i ramaders, i tenim en joc unes pèrdues milionàries del sector de 24 milions d'euros setmanals. I és una crisi molt greu a la qual no podem donar l'esquena.

Moltes gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, diputada. Ara sí que és el torn del Grup d'Esquerra Republicana. Té la paraula la senyora Bergés per tres minuts.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Bé, consellera, no li ha agradat gens el que li he dit. Jo li he dit «ni un missatge». No he menystingut..., que hagi menystingut els membres de la comissió. Jo dic: «No ha enviat ni un missatge als membres de la comissió.» I avui sí que hi havia un membre de la comissió, la vicepresidenta de la Comissió d'Interior.

Jo no he qüestionat en cap moment la tasca dels cossos que han estat actuant. No ho he dit, i pot revisar la meua intervenció. Jo només he posat en evidència l'escenificació que fa vostè, i que per nosaltres..., em refermo en dir que considerem que el Govern ha de donar més visibilitat a les eines d'autogovern.

Conseller... Ah, lamento que no signin el conveni, perquè estava funcionant molt bé i era..., l'ajuntament..., crec que estaven a punt de signar-lo. No m'ha contestat sobre el pla pilot aquest de mesures en punts crítics, que també és important de cara al futur més immediat.

I, conseller Ordeig, sap que sempre li agraeixo la informació que ens fa arribar, i avui he volgut començar dient la importància de fer aquestes compareixences. La nostra feina com a oposició és fiscalitzar el Govern. I, per tant, igual que feia vostè quan estava a l'oposició, si veiem que algun tema podem millorar-lo o creiem que es pot fer millor..., és el que continuarem fent.

Ja m'ha quedat clar que, evidentment, totes aquestes mesures i el possible any de restriccions..., aquí refermem la planificació aquesta que hi hagi en el tema d'escorxadors per veure com s'anirà gestionant.

I sobre el tema de la fauna cinegètica, com a «extrema esquerra» que alguns em qualifiquen, nosaltres som els primers que vam estar treballant en plans de fauna cinegètica i, per tant, demanem que també..., ja ens anirà informant de la manera que es poden aplicar aquests plans.

I sobre els treballadors també, que abans m'havia quedat quasi sense temps. Això sé que no és el seu àmbit, però ja ho farem arribar també al conseller, que no hi hagi cap pèrdua de lloc de treball, sobretot tot el que sigui relacionat amb les empreses que puguin rebre ajuts públics.

I sobre la regionalització, doncs, no sé si..., bé, lo d'intentar continuar fent aquesta pressió perquè es pugui obrir el mercat sobretot de Japó, tan determinant per al nostre país.

I remarcar tot el suport al sector. I la contenció del focus..., evidentment, és una bona notícia que avui tinguem aquestes notícies de que a les quinze granges no hi hagi cap focus infectat. I, per tant, això encara ens encoratja més a aplicar totes les mesures que puguem i a treballar en paral·lel i simultàniament fora d'aquest radi.

Moltes gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari Popular. Senyora Eva García, té la paraula.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. Gràcies, consellers, per les seves respostes, tot i que m'ha semblat que hi ha hagut una petita contradicció. Nosaltres hem preguntat sobre el nombre de caps de porcs senglars que havien estat sacrificats, sobretot en

aquest primer radi de sis quilòmetres. La consellera m'ha semblat entendre que havia dit que cap porc senglar s'havia abatut en aquesta primera zona d'alt risc; en canvi, el conseller..., m'ha semblat entendre que havia dit que els caçadors tenien ordres... (*El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació intervé sense fer ús del micròfon.*) Ah, fora del primer radi. D'acord, d'acord. Molt bé. En qualsevol cas, no coneixem, no ens han contestat sobre quants porcs senglars han estat sacrificats.

Amb relació a la coordinació amb el ministeri, nosaltres ho continuem posant en dubte. Agraïm aquest comentari que ha fet amb relació a la bona entesa amb la resta de comunitats autònomes, que em consta que s'han posat a disposició del Govern de Catalunya, com no pot ser d'una altra manera, per col·laborar de manera conjunta, però sí que és veritat que el ministeri del ministre Planas és el que ha de liderar i ser el que abanderi aquesta situació tan greu, que Déu vulgui que no surti de la comunitat autònoma de Catalunya. Però en qualsevol cas, com he dit abans, el virus no té fronteres i, per tant, això podria acabar sent una realitat.

Tampoc no hem sentit una resposta més clara amb relació a l'informe que s'està fent per part dels científics. Aquest informe, que se'ns va dir que aquesta setmana que estem tindriem els resultats i ara sembla ser que serà la setmana vinent; doncs també esperem que no sigui molt més enllà, perquè del que s'extregui aquest informe podrem conèixer quin ha estat l'origen del focus i, per tant, com es pot actuar.

I tampoc hem sentit resposta amb relació als protocols de seguretat, que el diputat Villagrasa els hi ha preguntat també sobre els plans sectorials que afecten aquests protocols de seguretat, que vostès no han contestat.

I, per acabar, també agrair un cop més la tasca feta per *tots* els cossos i forces de seguretat de l'Estat, els propis catalans i els de la resta d'Espanya, amb un agraïment especial a l'UME per la seva professionalitat i també al Seprona. Jo crec que és una mica miserable valorar la feina que pot fer un agent de la policia amb relació a l'uniforme que pugui portar, si és d'aquí o és de fora d'aquí. A tota la gent que ens ha vingut a ajudar, agrair-los la feina feta, i esperar que de la feina se'n pugui extreure una conclusió que faci que aquesta greu situació que està patint el sector porcí i, en conseqüència, la societat catalana tingui una fi al més aviat possible.

Moltes gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyora García. Ara sí que tindria la paraula del Grup Parlamentari de VOX, la senyora María García Fuster. Té la paraula.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Gracias, señor Ordeig. Bien, el comité de expertos es independiente, ¿de verdad? Porque su consejería ha facilitado seis nombres. ¿No forman parte de ese comité Josep Usall, y no es director del Cresa? ¿No forma parte del comité también Diana Ramírez, y no es también jefa de la Plataforma de Infraestructuras de Producción Animal del Cresa? ¿Y tampoco forma parte Xavier Abad, y no es este señor jefe de la Unidad de Biocontención y Laboratorios de Cresa? Si estos tres profesionales no forman parte del comité de expertos, por favor, aclárelo con su departamento de información.

Y, por último, como hemos dicho anteriormente, insisto, especialmente para los diputados que son hijos del *model d'escola catalana* y tienen problemas con la comprensión y recepción de conceptos, vuelvo a insistir en que desde VOX desconocemos el origen, pero que para nosotros es muy importante conocerlo para evitar que se repita. Y también en que normalmente en ciencia lo más probable es lo más lógico, y esa es la razón por la que insistimos en conocer las auditorías de bioseguridad del centro y los protocolos para los tratamientos de restos biológicos, porque consideramos que son importantes.

Y, por supuesto, en VOX seguiremos muy de cerca las ayudas que dicen que van a dar al sector porcino y se las exigiremos las veces que haga falta, porque son muchas –muchas– las familias catalanas que viven de ellas.

Y paso la palabra a mi compañero.

Rafael Villafranca Mercé

Simplemente añadir que ya hemos dicho anteriormente que no fuimos convocados ni invitados a la pasada reunión presencial, y hubiéramos deseado unas disculpas que no se han producido. Esperamos que en las próximas reuniones o convocatorias se nos avise como es procedente.

Por otro lado, nos congratulamos, como ha dicho, de que tiene reuniones con los cazadores, pero los cazadores lo que quieren son hechos y no buenas palabras. No hay que olvidar que la ministra Teresa Ribera ya dijo que por ella prohibiría la caza. Y no debemos olvidar que los beneficios que tiene la caza..., no solamente, en primer lugar, porque genera un control cinegético de las especies y evita las plagas, sino porque es el mayor inversor privado en materia de medio ambiente y proporciona unas ganancias de unos 6.500 millones de euros y da puestos de trabajo a más de 187.000 personas.

Muchas gracias.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
Moltes gràcies, senyor diputat. Ara sí, el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Núria Lozano té la paraula també per tres minuts.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. A mi de vegades m'agradaria entendre menys el que passa i veure menys a venir algunes forces polítiques. I perdonin la reflexió, però crec que l'havia de compartir.

La pesta porcina africana afecta especialment el model porcí intensiu i orientat a l'exportació, i aquesta dependència fa el sector més vulnerable a algunes crisis veterinàries, comercials i ambientals. I per això considerem que la superació de la crisi pot ser una oportunitat per impulsar models més sostenibles tant des d'una perspectiva de reducció de densitats com de millora de gestió de purins i emissions o de pràctiques de benestar animal més estrictes; també reforçant el relleu rural i la producció local i familiar, perquè amb una reorientació es podria donar suport a explotacions petites i mitjanes, com deia anteriorment, de cicle tancat, amb més valor afegit i menys dependents dels mercats globals.

Pensem que també seria útil una major diversificació econòmica en zones saturades, compatibilitzant el porcí amb altres activitats agroecològiques o forestals.

I considerem imprescindible la dignificació de les condicions laborals, perquè hi ha una dependència excessiva de subcontractació i mà d'obra precària, i considerem imprescindible una reinvençió que podria incloure requisits més estrictes de contractació, de formació i d'estabilitat. Com també considerem necessari l'impuls d'un producte de proximitat i de qualitat, impulsant més les races autòctones, els circuits curts, la carn diferenciada, que poden aportar valor i disminuir aquesta vulnerabilitat davant de crisis sanitàries globals.

Però pensem també que cal ser molt curosos per evitar riscos associats a un disseny dels ajuts que se'ns pogués girar en contra des d'aquesta perspectiva de repensar-se o de reinventar-se, perquè, depèn de com es dissenyin els ajuts, les macrogranges i les grans empreses en poden sortir reforçades i la crisi pot acabar accelerant la concentració del sector.

Per això ens plantegem la necessitat de trams progressius d'ajut amb més intensitat per a petites i mitjanes explotacions familiars; també amb topalls per beneficiari, per garantir que el gruix del suport públic arribi a aquestes explotacions que tenen més riscos i, per tant, amb més intensitat per a les petites i mitjanes. Ajuts directes de liquiditat, que vindrien a ser l'equivalent funcional d'un

ERTO, basats en dos elements: compensació de costos fixos d'exploració i suport directe d'ingressos per al ramader autònom per garantir un mínim vital durant l'aturada.

Condicionalitat forta a grans empreses i integradores per mantenir contractes amb aquestes petites i mitjanes explotacions familiars i garantir reompliment i continuïtat productiva. Transparència en criteris d'assignació, que no responguin només a la lògica del benefici empresarial, sinó al manteniment de la xarxa territorial. I per cada euro d'ajut a una gran empresa, un percentatge que hauria d'anar a millores per a petites i mitjanes explotacions.

I amb un últim element –i amb això acabo–, que serien criteris territorials i socials, perquè els ajuts han de protegir persones i territoris, i no només animals i volums de producció.

Per tant, la crisi com a oportunitat real per a una reformulació cap a un model més sostenible, més just amb els productors locals i més digne socialment, però només si es planteja com una estratègia de país i no com una resposta puntual a l'emergència.

Gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari de la CUP. El senyor Dani Cornellà té la paraula també per tres minuts.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, conseller, ja en parlarem, del model, perquè sí que nosaltres entenem que tota crisi al final obre portes, obre portes d'oportunitats, i aquesta, doncs, en pot ser una, no?, de replantejar-nos el model de concentració i el model de tenir al sector agroalimentari un sector amb tant de pes i amb tantes externalitats negatives.

Diu que tot el que mengem no ho podem produir. Això és evident, però alhora és evident que aquest trenta i escaig per cent de sobirania alimentària podria augmentar sensiblement diversificant molt més el sector. Vull dir, això són també..., és una evidència, igual que mai produïrem tot el que mengem. I, evidentment, hem d'avançar cap a una economia circular, de residu zero...; el que passa, que hem de clarificar què vol dir «economia circular», i ho hem de clarificar molt bé, perquè les definicions, doncs..., segurament no tots coincidiríem en la definició.

I res, per acabar, repetir que vostè ha dit que ho tenen molt clar, i esperem que sigui així, que tots els ajuts vagin vinculats a que cap treballador..., a que cap empresa no aprofiti aquesta crisi per abaratir costos, per acomiadar treballadors, per tenir més beneficis; a que tots els ajuts públics siguin per garantir que cap treballador perd la feina i a que tots els ajuts públics siguin per a explotacions petites i mitjanes, perquè no ens podem permetre una concentració encara més gran d'aquestes en poques mans i en poques empreses.

Gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes per tancar el torn. Lo senyor Ezquerria té la paraula també per tres minuts.

Manel Ezquerria Tomàs

Sí; gràcies, president. Si m'ho permet, que no té a veure amb la pesta porcina, però com que s'ha introduït el relat... Diputat Cornellà, a mi també em permetrà que pugui explicar una altra versió, no?, un altre punt de vista. Bé, l'hi explicaré molt ràpid. Avui en dia contaminen menys quatre mil porcs d'engreix que mil fa trenta anys. I dirà: «Com pot ser?» Doncs per les mesures tècniques que ha aplicat el sector, que hi ha invertit molt per poder créixer. I per què ha crescut? Per què ha volgut créixer? Perquè amb mil porcs no podria viure ni una família, i si volem fomentar el relleu generacional, doncs, no valen ni dos mil, n'has de tenir quatre mil, perquè d'allí n'han de viure dos famílies. Aquesta és la clau.

I després ha dit de les integradores... Sort en tenim. Tant de bo ens poguéssim produir els porcs i vendre'ls directament, però com que no podem, perquè no serien capaces les explotacions familiars de tenir les inversions que fan falta –escorxadors, fàbriques de pinso, etcètera, etcètera, etcètera–, les integradores asseguruen una renda estable seguida, que és el que sustenta les explotacions familiars, almenys tal com coneixem les explotacions porcines en aquest moment.

I una altra raó més important, potser, o la més important, de per què han crescut les granges i no són macrogranges. Jo he conegut gent que s'ha dedicat al porcí, sobretot el de mares reproductores, i eren autèntics esclaus de la vida: set dies a la setmana, 365 dies a l'any. Alguns han crescut amb l'objectiu de poder tenir tres, quatre famílies també treballant allí i poder fer tornos i poder fer festa algun dia. I aquest ha set l'objectiu. I ja no diguem, doncs, si el relleu generacional l'ha tingut a casa, intentar créixer per poder subsistir dos famílies. O sigui que jo crec que ho hauríem d'intentar mirar per aquest cantó, perquè, al nostre territori, macrogranges com les que potser s'hi refereixen vostès, que podem veure en algun vídeo d'Estats Units o de Sud-amèrica, jo crec que al nostre país no existeixen.

Gràcies. *(Pausa.)* Ah, una pregunta –perdó–, si em queda encara un segon, per al conseller: el tema, que l'ha apuntat, de pagar els trenta euros als caçadors. Com els hi arriba? Perquè ho sàpiga una mica més la gent. A través de les societats, dels centres gestors? O com els hi arriba, als caçadors?

Gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el darrer torn, ja per tancar. Tindrien deu minuts –cinc minuts cadascú o com vulguen vostès– per acabar de contestar alguna pregunta o dir alguna consideració que creuen que queda... I aquí tancaríem ja lo torn de preguntes. Per molt que la diputada vulga parlar, no la deixarem parlar més. *(El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentacióriu.)*

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

(El consellerriu.) És el consens de decidir que no es deixa parlar. Molt bé. Escolteu, bé, un agraïment al to de tots, als comentaris. M'ho apunto tot, el que hi estem d'acord i el que hi tenim dubtes, eh?

Faig una reflexió molt ràpida no per obrir més debat, però sí per concretar algunes informacions. Ens han demanat si hem respost, si el ministeri ha respost –a l'anterior intervenció– a uns requeriments de Japó. Ho he preguntat a la directora i m'ha dit: «Està respost.» Per tant, Japó va fer uns requeriments d'informació, diversos punts; m'han dit ara que el ministeri hi ha donat resposta. I, per tant, sàpiguen que el president des del primer dia ha estat implicat personalment també en el tema de Japó i Filipines, que és en aquests moments la prioritat absoluta, eh?

Jo els hi proposo que fem una cosa, si us plau, perquè molts de vostès ens han dit la concreció d'aquest cinquanta per cent de reducció de senglars, l'activació dels plans de control poblacional, que ja també s'hi havia estat treballant l'anterior legislatura, com ho farem, a quines zones, com han anat les reunions... Els hi proposo que fem una reunió específica, informal, el dia que vulguin de ple; el dia que vulguin de ple fem una reunió amb el director general de Boscos, que és qui en té la competència, d'acord?, i llavors els hi explica tot –tot–, eh?: com implementarem totes aquestes mesures, què s'ha fet fins ara, què estan fent els caçadors, què estan fent els Agents Rurals, què estan fent..., què fa el GECA, quines noves brigades arribaran. Ara hem de treure l'ordre de protectors, que sortirà ja. Les noves brigades que depenen d'Agricultura, del tema..., que fem un contracte amb Tragsa, que són els que venien de Forestal Catalana, que ho hem hagut de fer així. Bé. Tot lo que s'ha de fer, eh?: punts logístics, campanya de promoció de la carn de caça, etcètera, etcètera, d'acord? Si els hi sembla, fem això.

I, llavors, també els hi proposo, el mateix dia però en un altre apartat, que puguem fer..., que la directora de Prodeca pugui venir a explicar el dossier econòmic de tots els fluxos econòmics que tenim: porcí a Europa, porcí a Espanya..., Catalunya, Espanya, Europa –seixanta per cent el venem a Europa, eh?–, el món.

Sobirania alimentària. Volem que el porc que mengem a Europa ens vingui de l'altra punta del món en no sé quines condicions? Perquè al final quan parlem d'autoabastament també estem parlant..., no només de Catalunya, estem parlant d'Europa, eh?, cosa que... Aquesta reflexió la faig aquí, i aquesta reflexió l'haurien de fer a la Comissió Europea i al Parlament Europeu, de dir: «Escolti, la prioritat també ha de ser produir aliments segurs, de qualitat, que generen desenvolupament rural, que...» Per tant, si volem ser líders en això, no intentar competir en coses que no sé si ho serem, no?

Demàestic a Mercolleida. Aquí..., em preguntava el preu del porc. Ens preocupa el preu del porc? Sí. És normal una certa baixada? Sí. Per tant, què hem d'intentar? Que això no s'enfonsi. Què hem d'intentar? Que les granges sobrevisquin. Què hem d'intentar? Que no hi hagi acomiadaments –que no hi hagi acomiadaments. I, per tant, aquí també la seva complicitat, de dir: tots coneixem a tothom i, per tant, veure aviam quines accions podem fer dintre del marc de la legalitat, dintre dels recursos que tenim. Però totalment d'acord amb lo que han dit, aquí s'ha d'analitzar fil per randa... Vostè necessita ajuda? D'acord. Parlem-ne: quines condicions de manteniment de llocs de treball o quines inversions es poden fer ara per augmentar llocs de treball –alerta, eh?

I el que deia el diputat..., el Dani, de la CUP, el diputat de la CUP: moments de crisi també són moments de prendre decisions. Què fem? De canvi de model? De millora del model? D'apostar per la sostenibilitat? Home, economia circular, per descomptat. Una gran empresa ha d'apostar per caminar cap a l'economia circular i cap a la sostenibilitat, *només faltaria*. Per tant, jo dic: escolti, residu... A què aspira la indústria del porcí, a què ha d'aspirar? A fer un residu zero, a que l'impacte negatiu cap a la biodiversitat o cap als aqüífers sigui zero, per descomptat que sí. I nosaltres hem de dir: «Vostès hi han d'invertir.» I nosaltres, aquí, línies d'ajudes perquè es pugui invertir perquè això es faci bé. I ho ha dit el diputat: a vegades és que pot contaminar més algú amb una granja petíteta que no faci les coses bé que algú amb una... Llavors, mirem-ho.

I les granges d'aquest país i les explotacions en part s'han aguantat pel sector porcí, també. No ho hem de fiar tot al sector porcí. Totalment d'acord. No hem de fiar tots els cultius d'aquest país a la cadena de valor del sector porcí. Totalment d'acord –totalment d'acord. Ara, els porcs que tenim, que no en són més que els que teníem fa deu anys..., el que hem d'intentar aquí és ser competitius i ser líders en innovació i en tot el que s'ha de fer.

L'auditoria externa que em comentava. Hi ha moltes línies d'investigació obertes. Jo els hi demanaria: a mesura que anem tenint informació, anem decidint quins són els propers passos. I aquí també els hi dic: escoltin, esperem a lo... No sé qui m'ho ha demanat. «L'informe havia d'estar aquesta setmana», eh?, diputada. No. Jo crec... No ho sé, potser no..., com que passen tantes coses... L'informe ja vam dir que el començaven a treballar aquesta setmana i que ens donaran unes primeres conclusions la setmana que ve, eh?, i, per tant... De l'auditoria, eh? El comitè d'experts en PPA ja fa dies que està treballant, també, eh?, analitzant...: funcionen o no funcionen les batudes que estem fent?; la mortalitat que deia, aviam com... Bé, doncs vegem quants n'estem monitorant. Els animals, on els trobem? Dintre del radi, fora del radi, malalts, morts, capturats...?; la necròpsia, aviam quins indicis tenim; si hi ha poca mortalitat, si n'hi ha molta. Què diuen els de la Comissió Europea? Què ha passat als altres tretze països? Bé, anar recollint aquesta informació per anar-ho adaptant una mica, aviam què és el que passa, d'acord?

I, diputada d'Esquerra, m'ha fet també preguntes sobre això de la fauna. Si li sembla, fem aquesta trobada. També sobre el tema de Prodeca.

Lo de l'auditoria, jo crec, del Partit Popular ja ho he... Hi ha una informació molt important –ja ho he dit abans–: la seqüenciació del virus. Tenim la seqüenciació del virus salvatge. Aviam què passa amb la seqüenciació dels virus amb els quals estan investigant. Jo crec que aquesta també és una informació molt rellevant, eh? I, per tant, fins que no tinguem això... Veurem. Quan la tinguem, evidentment, els hi direm.

Ja està. Recollim les propostes. (*Veus de fons.*) Sí. No, ja ho he dit, no? La urgència en la contractació ja ho he dit. (*Veus de fons.*) Però ja ho he contestat, no? Ho he contestat abans. Sí, ho he contestat.

Lo de les explotacions familiars, si li sembla, en parlem també. De l'ordre aquesta que hem tret dels punts logístics, perquè aquí també tenim alguns punts logístics que tenen problemes. N'haurem de crear més. Haurem de ficar més diners en aquesta partida. I, per tant, parlem d'aquests trenta euros. Aquí podem fer ajudes –aquest milió d'euros– per fer nous punts logístics, per fer obres de millora als punts logístics o perquè també les diferents societats facin aquestes captures i que vagin també..., i que tinguin aquesta ajuda en concepte de transport, en concepte de caça. I també aquí hi haurà uns objectius als diferents vedats de Catalunya. Diu: «Escolta, doncs mira, marquem uns objectius de captures i aviam com això ho podem fer.»

Escolteu, per tancar. Primer –jo vull dir-ho, perquè així és com ho penso–, aquests senyors que estan aquí darrere, eh? –que algú diu «l'UME no sé què no sé “quantos”»–, dia i nit, des del primer dia, vint-i-quatre hores al dia, als passos de fauna, amb persones físicament allà plantades, han fet una feina excepcional –excepcional–, al marge del Govern que hi hagi. L'haurien fet amb el Govern anterior d'Esquerra, l'haurien fet amb el Govern de Convergència, l'haurien fet si el PP estigués... I, per tant, jo també dono un missatge: intentem posar-los-ho fàcil, intentem ajudar-los –i no estic dient que no ho facin, eh?–, si us plau, i separem... I, escolti, les decisions polítiques, vegem com les podem fer millor: «ostres, això no ho veig», «això ho hauríem de fer diferent»... Però sobretot la feina dels cossos, dels especialistes, dels científics, de les unitats canines, dels helicòpters, dels drons, del que va amb el silenciador, del que va amb la trampa, del que va amb el... Donem-los eines perquè puguin treballar en condicions. La modificació de pressupost, de fons de contingència... Eines, eines, eines i suport i escoltar i que prenguin decisions.

I diu: «L'UME..., no sé què.» Doncs nosaltres, orgullosos que els Agents Rurals han coordinat, han donat instruccions a l'UME. I l'UME, escolti, això ho tenen clar. I el que ha dit... I nosaltres, orgullosos. La competència en salut animal la té el Departament d'Agricultura, i em fa la sensació que això ho té el Departament d'Agricultura, però els mitjans, tota la coordinació dels efectius, la té el Departament d'Interior. I aquí jo crec..., de veritat... (*Veus de fons.*) Sí, acabo –acabo. Jo he quedat extremadament content.

I, per tant, mirar endavant. Anem pel bon camí. Oferiment sincer de que puguem treballar conjuntament. Això durarà dies. I, per tant, si us plau, trobem aquest espai; aviam si podem trobar aquest espai de col·laboració.

Gràcies.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí; molt ràpidament. També agrair el to de les intervencions dels diputats i les diputades, i sobretot posar en valor el sistema d'atenció a les emergències que tenim a Catalunya. No és mèrit nostre, ja existia, i és gràcies a la robustesa que el sistema aporta. I, per tant, tota la feina que s'està fent des del centre de comandament avançat a Torreferrussa, en aquest cas, en lo que és l'operativa de la intervenció, vol dir que al darrere hi ha moltes hores de feina, moltes hores de treball de tothom i, per tant, gens d'escenificació. Jo això també ho he de deixar clar. És a dir, aquí la gent està treballant moltes hores, com s'ha dit, de manera coordinada, fent-ho lo millor possible.

També de tota gestió de crisi sempre s'ha de fer un full de què es pot millorar. Tenim molts reptes pel davant en els propers dies: la visita de la Comissió Europea amb les conclusions que es trauran d'aquesta visita durant els dos propers dies. El grup d'experts de PPA, que han d'orientar tota la intervenció en els propers dies. També pel que fa a algunes de les restriccions, que la resolució afectava la mobilitat de lleure en la zona dels vint quilòmetres que estan vigents fins al dia 14. Per tant, això cal veure com evoluciona d'acord amb la feina que s'està fent tant en el comitè d'experts del PPA com en el grup d'experts que s'ha constituït per analitzar tot lo que són les instal·lacions en aquest cas de l'IRTA-Cresa. I crec que tot això ens donarà tota una informació, dintre del marc de transparència, i amb la tranquil·litat, igual que la investigació que s'obrirà o aquestes diligències prèvies des del jutjat.

Comunicació, transparència i també reconeixement a tota l'operativa del Departament d'Interior, del Departament d'Agricultura, del Departament d'Universitats i Recerca, de tots els departaments que hi estan treballant per fer possible lo més important, que és que el brot no es mogui de la zona on el tenim localitzat, i, sobretot, que les granges estiguin lliures de pesta porcina africana. I aquest és l'objectiu principal.

Durant tots aquests dies ens estem concentrant en això, en tota la feina que s'està fent, operativa. La poso en valor perquè és molt important, perquè hi ha moments complicats. Hi ha moments en els quals, per molta voluntat que hi pòsis, s'han de prendre decisions en el curt que no són possibles. El tancament amb obra dels passos de fauna no és possible; per tant, has de tenir allà vint-i-quatre hores els agents. Has de tenir les ADFs tallant, has de tenir els rurals treballant. I tota l'operativa dels mitjans que han vingut de la resta del conjunt de l'Estat ajudant-nos a fer tota aquesta feina. Per tant, un agraïment a tothom.

I durant els propers dies, les properes hores, amb aquesta transparència i amb aquesta voluntat de treball i de coordinació, podrem continuar informant-los, especialment Agricultura i des del Departament d'Interior, donant suport a totes les instruccions que ens demanin per poder contenir el brot i actuar de la millor manera possible, també amb aquesta voluntat d'informar el conjunt de diputats i diputades.

Gràcies.

El president de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, consellera. Bé, també voldria, primer que res, agrair la transparència. Lo primer objectiu d'esta comissió era això, donar informació a la comissió, també a fora, a la gent que mos pot veure i als mitjans de comunicació. I, per tant, la informació i la transparència són una cosa molt important i són un deure de tots els polítics i, per tant, d'esta comissió.

Voldria ficar també en valor lo debat serè i tranquil que hem tingut. Contrasta amb algun que hem tingut que no ha sigut tan serè i tan tranquil com ha sigut este. Això és molt important, perquè també estem donant un missatge a la gent, que és lo que la gent espera dels polítics, del Parlament de Catalunya i de cada un dels grups parlamentaris. Per això voldria, com a president, agrair que m'ho heu ficat molt fàcil tots los diputats.

I, per acabar, doncs, també donar les gràcies als dos consellers, a les directores generals i a tots los que han vingut avui aquí amb els equips de les conselleries.

I donar per acabada ja la comissió.

Moltíssimes gràcies a tots.

Les sessions s'aixequen a un quart de vuit del vespre i tres minuts.